

**Záznam z 18. Schůze Stálé komise pro sdělovací prostředky
28.11. 2001**

-

Předseda SKSP Ivan Langer:

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážené dámy, pánové. Mne by zajímalo, jestli některý orgán Poslanecké sněmovny se těší takové přízni a zájmu veřejnosti jako právě mediální komise. Mám pocit, že žádný z nich, přesto vás srdečně vítám na tomto jednání. Stále komise PS pro sdělovací prostředky, v pořadí již 18. Bod jejího jednání je jeden jediný a zní Informace Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o aktuálním dění kolem provozovatelů televizního vysílání v licencích. Na posledním jednání stále komise jsme se shodli na tomto de facto mimořádném - ale mimořádném v uvozovkách - jednání Stále komise a pod tímto bodem by se měly skrývat dva podbody.

Tím prvním je problematika - kdybych to shrnul nebo převedl na licencované subjekty, tak první je problematika CET 21, druhý je problematika - pan generální ředitel, fyzická osoba, to jste teď jako licencovaný subjekt - Galaxie, a. s. Jestli to mohu takto hodně zjednodušit.

Chtěl bych vás všechny poprosit o maximální věcnost našeho jednání, zejména připomenut, že Poslanecká sněmovna v době od 9 do 19 hodin dnes jednala a tudíž abyste měli slitování s nebohými zástupci veřejnosti, zvolenými do Poslanecké sněmovny.

Navrhuji následující schéma našeho jednání. Jednak si stanovit maximální čas tohoto jednání, který by neměl překročit 21. hodinu - neměl by překročit 21. hodinu. Nechci říci, co nastane potom. Druhá věc je, že bychom rozdělili naše jednání do dvou bloků - první "CET 21" druhý "Galaxie, a. s." Navrhoval bych, aby na

úvod každého bloku vystoupil předseda rady nebo zástupce Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, sdělil postoj nebo informaci rady k danému problému.

Myslím si, že by bylo fér, kdyby v rámci každého bodu měly možnost vystoupit obě dvě strany existujících sporů, které tam jsou. Já nechci nikoho omezovat - víte to vy všichni, kteří se účastníte jednání komise - nikoho ve vystupování, v každém případě bych poprosil, abyste vystoupili, našli si mikrofon, představili se a své vystoupení se snažili co maximálně zestručnit a udržet ve věcné poloze.

Dohodli jsme se s kolegy z jednotlivých poslaneckých klubů, že dotazy na Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, protože je zde jednání orgánů Poslanecké sněmovny, by měli klást pouze výhradně poslanci, resp. poslankyně, omlouvám se, nicméně to nebrání tomu říci své stanovisko, ač není členem Dolní komory Parlamentu ČR.

Ale ještě jednou prosím, jestli je srozumění s takto stanovenými obecnými pravidly, tak abychom se všichni snažili takováto pravidla respektovat a v první fázi akceptovat.

Teď se ptám kolegyně a kolegů, zda je námitka proti takovému úvodu a takovému plánovanému průběhu jednání? Já jsem zapomněl přivítat pana ministra kultury, kterého samozřejmě srdečně zdravím.

Ministr kultury ČR Pavel Dostál:

Pane předsedo, jestli mohu poprosit. Já nemám právo nějak zasahovat, jen chci poprosit, zda by ony body nešly prohodit, aby napřed byla otázka TV 3 a pak problém CET 21, z jednoho prostého důvodu - v této chvíli zasedá vláda kvůli Temelínu a já bych se měl co nejdříve na to

zasedání vlády dostavit. Vzhledem k tomu, že ale mám některá stanoviska vlády, týkající se TV 3, tak bych je zde rád tlumočil.

Předseda SKSP Ivan Langer:

Záleží na tom, co s Temelínem chcete udělat a podle toho my budeme hlasovat, tedy. Paní kolegyně Parkanová.

Posl. Vlasta Parkanová: V tuto chvíli jen technickou poznámku nebo prosbu. Zdá se mi, že ten sál není dobře ozvučen, tak buď budeme muset všichni blíž k mikrofonům nebo jestli by to šlo někde celkově zesílit. Já jsem pana ministra špatně slyšela.

Předseda SKSP Ivan Langer:

: Bohužel nejsme ve své standardní místnosti, takže nic více než se podařilo udělat se asi udělat nedá. Jde o to lépe artikulovat a více hovořit na mikrofon a zesílit si hlasitost na reproduktoru, který máte před sebou.

Vzadu prosím, jsme slyšeni? Jsme. Dobře, děkuji. Takže pan ministr, aniž by sdělil, co chce dělat s Temelínem, žádá o přehození těch bodů. Zeptám se kolegyně a kolegů, zda souhlasí s takto přehozeným postupem. Dobře. Takže bychom začali nejprve problematikou Galaxie, a. s.

Tajemník komise mi sdělil, že z tohoto jednání není pořizován stenozáznam tak, jak bývá zvykem protože probíhá plénium PS, nicméně jednání je nahráváno, takže nahrávka bude k dispozici poté u tajemníka komise pana Mrklase.

Nejprve bod číslo 1, který jsme pracovně nazvali Galaxie, a. s. nebo chcete-li TV 3. Poprosím nejprve tedy asi předsedu Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání pana Muchku, aby vystoupil s

informací Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Předesílám, že Poslanecká sněmovna schválila jako bod svého jednání této schůze bod s názvem Zpráva předsedy Rady - vlastně k tomuto bodu, o kterém budete hovořit. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Martin Muchka, předseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ČR:

Děkuji za slovo. Dobrý večer paní poslankyně, páni poslanci a vážení přítomní. Já bych se snažil být pokud možno stručný, přestože jde o kauzu, která je v této chvíli dost značně medializována. Za jedno o této věci jsme poskytli již předem pracovní - zdůrazňuji pracovní - materiál všem členům Poslanecké sněmovny, takže v této souvislosti bych si dovolil podotknout, že od včerejška je na internetu umístěn materiál TV 3, který se vyjadřuje ke zprávě. Tento dokument zvaný Zpráva rady prostě je neexistující dokument. My jsme vám poskytli pouze pracovní materiál, takže to bych rád, aby to takto bylo vnímáno.

Nebudu se věnovat bodům, které předpokládám jste měli možnost si přečíst, pouze bych se zaměřil na některé podle našich názorů jaksi nejzávažnější a nejdůležitější důvody ve věci, které vedly např. k tomu, že rada rozhodla tak, jak rozhodla. Jako fundamentální problém se nám jeví výklad, resp. ustanovení přechodná nového vysílacího zákona, to zn. § 68, odst. 6. Z tohoto pohledu, resp. obecně se dá říci, že žádný správní orgán nesmí svým rozhodnutím navodit nezákonný a protiprávní stav. Názor rady na náš výklad potvrzuje pro vaši informaci kromě jiného stav, který trval zhruba 4 týdny, kdy byly na radu podány dvě žádosti na dvě

různé společnosti od téhož subjektu. Kdyby rada v tomto případě postupovala podle právního názoru doc. Mikule, byla by povinna rozhodnout v obou případech obě tyto žádosti kladně.

Znovu opakuji čtyři týdny trval stav, kdy tady byly dvě žádosti, podle tohoto výkladu byly obě žádosti nárokové. Rada nemůže přijmout názor, že vysílací zákon de facto v přechodných ustanoveních vylučuje vlastně sám svou působnost stanovenou v předchozích paragrafech. To znamená, že mechanická aplikace § 68 odst. 6 podle doc. Mikule by vedla např. k situaci, že by rada musela vyhovět žádosti fyzické osoby provozovatele na jím stoprocentně vlastněnou právnickou osobu, která má ve svých stanovách šíření fašismu, pornografie, propagaci násilí atd. Rada rozhodně nemá informaci, že by právě toto bylo záměrem. Poslanecké sněmovny Parlamentu při tvorbě a schvalování nového vysílacího zákona. Proto při postupu podle § 68, odst. 6 rada po kontrole splnění nutné - zdůrazňuji nutné a nikoliv postačující - podmínky, to je stoprocentního vlastnictví, pokračuje standardně dál podle dalších ustanovení zákona číslo 231/2001 Sb.

Už jsme takto postupovali, protože těch žádostí fyzických osob o transformaci na právnickou osobu je už daleko více.

Pokud pak stanovisko doc. Mikule dovedeme ad absurdum, může zde v případě transformace podle § 68 odst. 6 vzniknout vlastně celá množina provozovatelů, pro kterou pak bude platit jako jediná licenční podmínka pouze § 68 odst. 6, aniž by po tzv. nárokovém uplatnění podléhali tito provozovatelé dalším ustanovením zákona jako celku. Čili tolik asi k problematice výkladu.

Navíc máme k dispozici stanovisko Ústavu státu a práva, které jaksi potvrzuje správnost našeho postupu a náš výklad.

Tedy krátce k některým dalším bodům faktografie. Jak víte, v rámci prozkoumávání stavu a zjištění skutečně relevantních skutečností bylo zahájeno správní řízení s oběma stranami sporu a v režimu správního řízení je proto možno podávat pouze některé informace, takže sdělíme jen skutečnosti, které byly známy před zahájením správního řízení.

Co považuji za zvlášť důležité zdůraznit, to jsme zatím ještě neuváděli, že zmíněné oddělené licence nikdy neumožňovaly a nebyly ani uděleny jako základ k další celoplošné televizi. Protože to při analogovém vysílání není v podstatě technicky možné, a to ani při případném stoprocentním využití té části spektra, která je dnes vyhrazena pro přechod na digitální vysílání. Proto bych požádal, aby v tom smyslu byly vnímány jako nepodložené a mylné některé informace, které před časem zveřejňovala TV 3.

Tedy bych se vrátil k problematice neudělení licence společnosti KTV. Jak jsme uvedli v naší faktografii, na žádost provozovatele se uskutečnilo jeho přijetí v rámci návštěvního dne 28. srpna, kde se zúčastnili zástupci jak TV 3, tak společnosti EMV a držitel licence. Rada zde byla informována o záměru předložit požadavek na transformaci s tím, že byla přímo dotázána, kterou z možných variant převodu by rada upřednostňovala.

Tedy toto jsme vnímali jako pokus o modelování vztahů mezi držitelem licence a jeho servisní organizací. Rada proto odmítla vztahy mezi subjekty jakkoliv

modelovat. Přes rozpory přítomní posléze souhlasně deklarovali, že mají připraveny dvě cesty, jednu zkráceně řečeno lucemburskou a jednu českou. To je skutečnost, která pro rozhodování rady měla dost podstatný význam.

Po skončení návštěvního dne byla však ihned podána žádost na KTV, což bylo rozhodnutí provozovatele. A z titulu projednávání této žádosti obdržela rada doklady, že pan Kindernay jako držitel licence nemá ve své stoprocentně vlastněné firmě vlastně žádný vliv, a proto žádost zamítla vzhledem k nulové možnosti kontrolovat vysílání. O skutečném vlivu pan Kindernaye v KTV potom svědčí i následně podaná žaloba na radu, která byla podána bez jeho souhlasu.

Při schválení varianty převodu na RTV Galaxie byl vliv původního držitele licence nesporný, umožnila rada svým rozhodnutím oběma stranám, aby mohly dále pokračovat v postupu podle zákona č. 231 a dále jednáním vyřešit své spory bez poškození zahraničního investora.

Padly tady některé otázky ohledně červnového rozhodování o prodloužení platnosti licence pana Kindernaye. Tady se nejednalo o prodloužení licence samozřejmě v režimu nového vysílacího zákona, ale pouze o prodloužení této licence do dřívějšího zákonem stanovené maximální lhůty. Rada tímto prodloužením sledovala kromě potvrzení - opakuji potvrzení - směrem k zahraničnímu investorovi, že licence není ohrožena, protože normálně by skončila k letošnímu říjnu, nebo září. Licence není ohrožena ukončením původní platnosti zejména to, aby případným novým licenčním řízením, které

by bylo nutno v tom případě vypsát, nebyl zkrácen divák, protože až do doby udělení nové licence by se na příslušných kmitočtech a oblastech teoreticky nesmělo vysílat. Takže tolik asi k problematice toho červnového prodloužení.

A protože dosavadní postup obou stran, jak máme možnost sledovat i v médiích, nesměřoval k jimi původně deklarovanému řešení a v rámci pokračujícího sporu vyšly najevo některé znepokojivé skutečnosti - ostatně, něco jste slyšeli i na minulém zasedání parlamentní komise - zvolila rada pro vyřešení případu formu správních řízení. Já bych pro tuto chvíli zatím skončil a jsem připraven potom odpovědět na další otázky. Děkuji.

Předseda SKSP Ivan Langer: Děkuji, pane předsedo. Tedy prosím po tomto úvodním sdělení by měla následovat stanoviska dotčených stran, takže nejprve Galaxie, poté TV3. Dostal jsem informaci, že stanovisko za TV 3 bude podáváno v jazyce anglickém, z toho důvodu jsou zde sluchátka, ve kterých bude tlumočeno do češtiny. Takže prosím Galaxie, a. s.

Martin Kindernay (Galaxie a. s.): Dobrý večer, vážený pane předsedo, vážení poslanci, jde o to, abych v krátkosti rekapituloval celou kauzu podle pravdy a kroků, které se staly v průběhu dvou posledních měsíců.

Předseda SKSP Ivan Langer: Pane Kindernay, mohu vás poprosit o jednu věc? Jste žádán, abyste byl viděn. Nechcete si sednout sem k tomuto stolečku? a hovořit tady? Znovu připomínám maximální stručnost. Vyberte si, kdekoliv.

Martin Kindernay (Galaxie, a. s.): Dovolte tedy, abych v krátkosti rekapituloval celou kauzu podle pravdy a kroků, které se staly v průběhu posledních měsíců. Podotýkám, že skutečnosti, o kterých budu nyní hovořit, jsou podloženy dokumenty, které velice zásadně dokazují jejich pravdivost. Domnívám se totiž, že veřejnost je poslední dobou manipulována - je to samozřejmě můj názor - ale že je manipulována agenturami, které v rámci své zakázky cíleně dezinformují mediální veřejnost, dezinformují občany a tyto aktivity samozřejmě mají za úkol nějakým způsobem poškodit jak moji osobu, tak držitele licence a. s. RTV Galaxie i mediální radu.

Proto dovolu, abych velice stručně zrekapituloval kroky a události, které následovaly v posledních dvou měsících. V květnu t. r. jsem se při rozhovoru s vedením TV 3 dozvěděl o záměru založit v Lucembursku společnost, kterou budu stoprocentně vlastnit a i řídit. Samozřejmě jsem souhlasil, protože jsem měl smluvní vztahy s TV3 a chystal jsem se je splnit a domníval jsem se, že je třeba splnit smluvní vztahy, a to nejen z mojí strany, ale i ze strany druhé.

Jediné, čím jsem argumentoval, že se mi zdá poněkud nestandardní krok zakládat společnost v Lucembursku a převádět televizi, která vznikla a měla svůj původ v České republice, převádět do zahraničí. Nicméně jsem souhlasil. Udělil jsem plnou moc do založení společnosti osobě z EMV TV 3, která měla mým jménem založit v Lucembursku společnost, kterou jsem podle dohody měl stoprocentně vlastnit a

kteřou jsem měl stoprocentně ovládat.

Již v průběhu vzniku této společnosti jsem se však dozvěděl, že konstrukce společnosti mi nedává žádné řídicí pravomoci. Nebyla postavena podle mých představ, nebyl jsem ředitelem této společnosti, v té společnosti bylo více ředitelů a neurčoval jsem dokonce ani sám jednatele společnosti, vůbec jsem neviděl např. stanovy té společnosti, ani jsem neviděl akcie té společnosti a byl jsem a nejspíš ještě jsem vlastním této lucemburské společnosti, která se jmenuje KTV a vyřazen z veškerého jednání. Nebyl jsem zván na porady představenstva, nikdy jsem se nezúčastnil rady ředitelů, která je sepsaná v tom výpisu této společnosti, ani jsem se nezúčastnil valné hromady té společnosti. Z toho důvodu pro mne ta společnost skončila v momentě, kdy jsem podepsal plnou moc na založení této lucemburské společnosti.

Velice mě překvapila i skutečnost, že bez vědomí svého stoprocentního vlastníka, což bych podle tvrzení měl asi být, podala žalobu na Radu ČR paradoxně pro to, že mám-li právo vlastnit tuto licenci, že měla splnit parametry, to znamená být mnou stoprocentně vlastněná a tedy i řízená, protože pokud něco stoprocentně vlastním, tak podle mého názoru mám právo tu společnost i řídit a zodpovídat za ni. Nedovedu si představit, že někde mám něco ve světě vlastnit a nemám nést právní odpovědnost za tu společnost, nebo že dokonce nemám právo odvolat představitele této společnosti, představenstvo, dozorčí radu, a to se zde evidentně stalo. Toto je situace kolem lucemburské KTV.

Podotýkám, že toto je skutečně pravda, kterou

možu doložit dokumenty, doložit různými záznamy z jednání. Když nebyl schválen převod licence na tuto společnost z důvodů, které bych asi nerad dál specifikoval, protože skutečně jsem musel tyto důvody uznat, řídil jsem se postupem, který byl popsán v mých smluvních dokumentech, nebo v mých smluvních vztazích s TV 3 a lucemburskou společností EMV, v dohodách s panem Dobrmanem, místopředsedou této společnosti.

Ty dohody zněly založit novou společnost českou nebo se stát stoprocentním vlastníkem české společnosti existující. Vzhledem k tomu, že jsem se v té době dozvídal z médií o velice špatné finanční situaci TV 3, která jak jsem se dozvídal z médií utratila za rok a půl 600 mil. Kč, což je pro mne velká částka a vůbec se nedokáži smířit, jak mohla tak velká částka zmizet v malé lokální televizi v Hradci Králové a v začínající metropolitní televizi v Praze. Podotýkám, že tato televizi se nestavěla jako celoplošná, ale stavěla se jako regionální síť. Tak zněla i licence a tak zněly i licenční podmínky, které k této licenci byly vydány. Nicméně tyto věci jsem se samozřejmě dozvěděl a z tohoto důvodu jsem zvolil druhou variantu, a to je stát se stoprocentním vlastníkem společnosti, protože jak víte, založit novou společnost je záležitost, která v ČR trvá minimálně dva až tři měsíce, není to záležitost, která by se dala řešit během týdne - 14 dní a já jsem se domníval, že situace na TV 3 je natolik vážná, že je třeba, aby došlo právě k té transformaci.

Stal jsem se tedy stoprocentním vlastníkem české společnosti a požádal jsem o převod

licence na tuto společnost RTV Galaxie, a. s. Tuto společnost skutečně plně ovládám, jmenoval jsem představenstvo, jmenoval jsem dozorčí radu. Aby nikdo nebyl na pochybách, že je společnost pod mým vlivem, tak jsem - většinou to jsou rodinní příslušníci, nebo lidé, kteří jsou mi velice blízcí a tato společnost byla založena - nebo ne založena, ale nabyt jsem stoprocentní vliv v této společnosti, protože ta společnost byla založena už v únoru. Chci říci jen na svou obranu - nemohl jsem v této společnosti vykonávat žádnou funkci ani v dozorčí radě ani v představenstvu, protože mě vázala bezkonkurenční doložka TV 3, kdy jsem se nesměl stát členem představenstva, ani dozorčí rady jiné společnosti. Proto jsem zvolil tuto cestu, kdy jsem já osobně jmenoval členy, kteří měli garantovat, že tuto společnost plně ovládám.

Pak následovalo to, že po schválení převodu licence jsem nabídl TV 3 neboli EMV, jejího strategického partnera, na základě našich smluv vstup do této licencované společnosti.

Byla jim zaslána výzva, aby se stali společníky na základě našich smluvních vztahů. Zároveň jsem je požádal, aby se mnou prodloužili servisní smlouvu, protože vznikem nové společnosti zanikl fakticky onen smluvní vztah se servisní společností a chtěl jsem, aby došlo k prodloužení stávající servisní smlouvy s tím, že jsem samozřejmě požadoval, aby se v některých bodech této servisní smlouvy tato smlouva upravila v souladu s novým mediálním zákonem. K tomu mimochodem jsem byl vyzván předsedou rady, abych ve velice krátké lhůtě odstranil nedostatky právě ve svých smluvních vztazích, které byly.

Reakce pro mne byla velice šokující, protože TV 3, společnost EMV tento vstup i prodloužení servisní smlouvy odmítla. Dokonce jsem byl označen za nedůvěryhodného partnera společnosti RTV Galaxie. A přesto, že jsem tyto výzvy ke vstupu do společnosti i výzvy k prodloužení servisní smlouvy adresoval i přes media i otevřenými dopisy, tak po třech týdnech a čtyřech výzvách byla vlastně první reakce ze strany TV 3, kdy jsem byl vyzván, abych požádal radu o stoprocentní vstup do společnosti EMV, partnera vlastníka TV 3, o vstup do společnosti, nicméně s formulací, která mě předem nutila uznat své údajné protismluvní jednání, což samozřejmě forma jednání byla naprosto neakceptovatelná, protože představa, že stoprocentním vlastníkem té nové společnosti je TV 3 a přitom já budu financovat ze svých pokut, které jdou do stamilionů provoz této společnosti, byla pro mne naprosto neakceptovatelná, takže já jsem to nepovažoval za vstřícný krok.

Mezitím se však odehrály události, které měly velký vliv na další vývoj. Zatímco z jedné strany byl zájem o vstup a o jednání, tak 4. 11. v noci došlo naprosto k zrušení TV 3, region TV 3 Hradec Králové, ve východních Čechách. Pracovníkům byl znemožněn přístup na pracoviště, byl znemožněn přístup mého pověřeného ředitele zpravodajství, protože coby držitel licencí jsem povinen pověřit ředitele zpravodajství řízením této části programu a velice to změnilo můj další postoj.

Já jsem reagoval oznámením o přerušení vysílání na radu. To přerušení vysílání jsem musel adresovat, protože regionální zpravodajství je pro televizi, která je

regionálního charakteru, nebo charakteru regionální sítě, velice nutnou licenční podmínkou. Pokud bych tuto licenční podmínku porušoval, nejspíše by mi hrozilo zahájení správního řízení a odebrání licence, protože to je jako kdyby Česká televize přestala vysílat zprávy, případně Nova, Prima.

Současně jsem prakticky v jeden den obdržel žaloby a návrh na konkurz mého majetku, výzvu k podání a byly proti mně zahájeny některé právní kroky. A samozřejmě stejný den jsem shodou okolností dostal výzvu k podání žádosti na radu o stoprocentní vstup. Tyto dvě věci se absolutně vylučovaly. V médiích to bylo prezentováno jako údajná vstřícnost TV 3. Já jsem to samozřejmě jako vstřícnost nechápal.

Rozpoutala se nejspíš, podle mého názoru, placená mediální kampaň, která se snad odehrála ve všech sdělovacích prostředcích, která měla za úkol zdiskreditovat moji osobu.

Blížím se k závěru. Chci říci jednu věc, úplně na závěr. Ti, kteří stále tvrdí, že chtějí se mnou sdílet licencovanou společnost, se neštítí vlastně v tuto chvíli zatahovat do celé kauzy ani osoby, které s tím nijak nesouvisí. Osoby mých rodičů, mých dětí, kterým fotograf z dražební společnosti sděluje, že se budou muset vystěhovat na ulici, že fotografuje jejich dům pro veřejnou dražbu. Věci, které jsou naprosto pro mne překvapující, protože jsem považoval dosavadního hlavního partnera za velice seriózního partnera, a to, že do této kauzy začne jaksí začleňovat a že na mne bude činěn takto nepřipustný nátlak, s tím jsem skutečně nepočítal.

Nicméně vedlo mne to k jednomu zásadnímu kroku, a to je, že jsem se před týdnem rozhodl požádat o

osobní úvěr - media psala - je pravda, že je ve výši asi 30 milionů korun. Ten úvěr jsem získal a dnes z tohoto úvěru financuji nové studio v Hradci Králové, které bylo, jak jsem před chvílí řekl, TV 3 zrušeno, financuji z toho vyplacení některých zastavených nemovitostí, přes které je na mne činěn nepřipustný nátlak a je to pro mne velice nutná záležitost, kterou se snažím hradit.

Chci říci na závěr, že stále věřím, že po obnovení vysílání které je v tuto chvíli pro mne úkol číslo 1, je třeba zachránit licenci. Doufám, že dojde k jednání o další možnosti spolupráce s investorem, americkou společností Prudential, případně Argus, která - nepopírám - TV 3 financovala a domnívám se - doufám, že tento dialog bude bez emocí. Doufám, že v tomto dialogu převáží podnikatelský zájem a nikoliv osobní - mohu říci - vyřizování účtů. Nicméně teď běží čas, kdy musím v zákonem stanovené lhůtě obnovit vysílání a zachránit samotnou licenci.

Pohybuji se v okruzích, které se zabývají možnostmi kmitočtového spektra. Domnívám se, že ta taktika, že přijdu o licenci a že tu licenci získá někdo jiný, že to není příliš dobrá taktika, protože ČR se blíží k digitální televizi a domnívám se, že prostor pro nové licenční řízení by zde už asi nebyl. Domnívám se, že budoucnost televize v ČR je v digitální televizi. A domnívám se a chci říci před tímto fórem, že nadále jsem otevřen jednání s americkou stranou, nicméně to jednání bude muset být vedeno jinými prostředky a jinými způsoby. Děkuji za pozornost.

Předseda SKSP Ivan Langer: Děkuji panu Kindernayovi. Poprosil

bych teď zástupce - teď nevím přesně, zástupce kterého ze subjektů, zda TV 3, KTV, EMV. Prosím, pojd'te prosím.

(Překlad z anglického jazyka)

George Collins (EMV) :

Dámy a pánové, žiji sice v ČR od roku 1992, ale moje znalost češtiny není na takové úrovni, abych mohl dnes večer oslovit tak významnou skupinu, hovořit o tak důležitém tématu, a proto budu nucen použít svou rodnou angličtinu a tlumočníci.

Děkuji vám, že jste mě pozvali, že jste pozvali moje kolegy. Já se jmenuji George Collins a jsem místopředseda

představenstva European Media Ventures a investiční ředitel Argus Capital Group, což je dceřiná společnost firmy The Prudential Insurance Company of America.

Rád bych pronesl pár slov k tomu, co zde zaznělo ohledně TV 3 a zejména investora, který financoval a stále ještě financuje projekt TV 3. Nejdříve bych chtěl reagovat na to, co před chvílí řekl pan Kindernay. Budu stručný, neboť si uvědomuji, že to, o co tu jde, je spíše věcí obchodního sporu a úlohou mediální komise není tento spor řešit. Proto bych raději mediální komisi tím neobtěžoval, ale prohlášení pana Kindernaye nemohu ponechat bez povšimnutí. Několikrát zde padlo, že jsme se my, jako investor dopustili zpochybnění. Chtěl bych zde říci - neříká se mi to lehce - že naši jedinou, ovšem největší chybou, byla důvěra v pana Kindernaye. Věřili jsme, že měl poctivé úmysly. Bohužel, nebylo tomu tak. Pan Kindernay porušil snad veškeré smlouvy, které jsme s ním uzavřeli. Opakovaně lhal, ať již na veřejnosti nebo vůči různým orgánům a dnes večer také vám.

Vím, že jde o moje slovo proti jeho slovu, ale rád bych řekl velice jasně - my jsme žádné smlouvy neporušili. Bez ohledu na to, že pan Kindernay smlouvy porušil, chceme s ním spolupracovat, abychom vyřešili tento spor. Věříme, že vysílání TV 3 není neoprávněné, že TV 3 pokračuje ve vysílání v souladu se smlouvou, kterou má s panem Kindernayem, smlouvou, která je stále ještě platná. Dokud rada nerozhodne jinak, a to se doposud nestalo, nemáme jediný důvod, zastavit vysílání. Na druhé straně máme důkazy o tom, že pan Kindernay již dlouho, ještě před převodem licence, vyjednával i s jinými potenciálními investory, což snad ani nepopírá. A podle našeho názoru to dokazuje jeho skutečné úmysly, to je dopustit se podvodu a ukrást licenci, na které je postaven projekt TV 3. Pokud tomu tak není, pokud skutečně chce s námi spolupracovat, jak řekl, tak mi dovoluňte na okamžik, abych se obrátil přímo na něho a řekl následující. Pane Kindernay, veřejně vás tu žádám, podejte žádost na radu o schválení převodu vašich akcií v TV Galaxie na European Media Ventures. Tu žádost, kterou parafovali naši i vaši právníci více než před třemi týdny, ale kterou jste odmítl převzít a kterou jste doposud na radu nepodal. Pokud tak učiníte před koncem tohoto týdne, slibuji vám před všemi přítomnými, že jakmile bude tato žádost schválena radou a my získáme úplnou kontrolu nad společností držící licenci, pak okamžitě zastavíme všechny právní kroky, které jsme dosud podnikli proti vám, jakož i proti rozhodnutí rady. Nicméně, jak jsem řekl, spor s panem Kindernayem by neměl být předmětem této diskuse. Věcí této diskuse je role rady jako

regulačního orgánu a jak rada v této roli ovlivnila naše investice.

Od samého počátku bylo a stále je naším úmyslem spolupracovat s radou a za jejího dohledu a při dodržení českých zákonů rozvíjet naši investici do TV 3 v ČR ku prospěchu televizních diváků v této zemi. O nic víc, o nic méně nám nejde. Nicméně podle našeho názoru rada v posledních měsících svou úlohu regulátora neplnila, ačkoliv jsme ji od počátku informovali o situaci v TV 3, o úmyslu převést licenci na KTV, informovali nás následně o problematických vztazích s panem Kindernayem, rada bez výjimky rozhodovala proti našim zájmům, proti KTV, proti TV 3.

Tato skutečnost sama o sobě, jakkoliv se nám to nemusí zamlouvat, by však nemusela nutně vést k dnešní situaci. Chápeme, přijímáme, že rada je nezávislý orgán suverénního státu a jako takový má právo přijímat různá rozhodnutí, která je nutno respektovat.

V tomto případě však rada nejen že rozhodovala proti našim zájmům, ale činila tak v rozporu se zákony ČR, mimo pravomoci, které jí zákon svěřil. Taková rozhodnutí jsou potom jen výrazem zvláště rady a v demokratické zemi je nelze tolerovat. Co víc - na obdobné nedostatky v rozhodování jsme radu opakovaně upozorňovali. Napsali jsme radu dopisů jménem EMV, KTV i TV 3 - dopisy radě i na jiná místa. Rada však s námi nikdy nekomunikovala, nikdy nedošlo k interakci kromě jednoho dvacetiminutového setkání nás nikdy nevyslyšela, a to bez ohledu na eskalaci situace v TV 3. Tento svůj odmítavý postoj rada neustále zdůvodňovala tím, že TV 3 a potažmo její investoři nejsou pro radu partnerem, že jediným

partnerem pro ni je pan Kindernay a nikdo jiný.

Za situace, kdy celý projekt je postaven na licenci, která ačkoliv ji dříve držel Martin Kindernay a teď ji drží TV Galaxie, výslovně stanoví z 90% povinnost vysílat program TV 3 a která by mnohdy bez naší výrazné finanční podpory během posledních dvou let pravděpodobně byla odňata v důsledku konkurzu prohlášeného na společnost pana Kindernaye, je tento negativní přístup rady mimo naše chápání. I proto jsme vděční za tuto příležitost promluvit vůbec poprvé před celou radou a na veřejnosti, ne za zavřenými dveřmi a uvést svůj názor k celé situaci.

Domníváme se, že kdybychom měli tuto možnost dříve, radě problémů by se dalo předejít. Ale proč jsme tady, a to chceme říci jasně. Jsme profesionální investoři, nechceme soudy, nechceme jít do arbitráže, a to ani proti panu Kindernayovi, ani proti rozhodnutí rady a vůbec už ne proti českému státu. Pokud se situace vyřeší a my získáme v souladu se smlouvami s panem Kindernayem a v souladu s českým právem kontrolu nad licenci nezbytnou pro další rozvoj TV 3, tak jsme rovněž připraveni okamžitě zastavit veškeré již zahájené kroky, ať už vůči panu Kindernayovi, tak proti rozhodnutí rady. Jak jsme opakovaně uvedli, chceme spolupracovat.

Chceme pokračovat v našich investicích, pokračovat v rozvoji TV 3. Chceme najít pozitivní a konstruktivní řešení celé situace, ale - a to bych také rád řekl jasně - jsme profesionální investoři a jako takoví máme povinnosti vůči těm, kteří nám svěřili svoje peníze, pokud nebude nalezeno uspokojivé řešení

současné situace, pokud to řešení nebude nalezeno rychle, pak nikdo v této místnosti nepochybuje o tom, že se budeme domáhat ochrany našich práv všemi právními prostředky a tak dlouho, jak to bude nutné. Ale soustředíme se na nalezení řešení.

Uvědomujeme si, že vzhledem k současným krokům pana Kindernaye ohledně jeho nových partnerů, nového studia, že nemusíme být schopni nalézt řešení pouze s jeho spoluprací. Nevíme, jaké jsou jeho skutečné úmysly a nevěříme, že jsou dobré. Skutečnost, že opakovaně lhal, že nechce podat žádost na radu o převod akcií v RTV Galaxie na naši společnost, žádost, kterou schválili i jeho vlastní právníci, to vše nás vede k pochybnostem o jeho motivech, a proto nevěříme, že chce s námi opravdu spolupracovat. Samozřejmě činy jsou důležitější než slova. A to je, proč se obracíme na radu a na mediální komisi se žádostí o pomoc.

Proto žádáme radu, pomozte nám nalézt řešení. Pomozte nám nalézt cestu z této situace a my vám pomůžeme pomoci budovat pověst České republiky jako státu, jehož orgány a právní řád poskytují odpovídající ochranu investorům a jejich investicím, ochranu odpovídající funkčním tržním ekonomikám. V této souvislosti bych chtěl závěrem konstatovat - k dnešnímu dni Argus učinil několik investic v ČR do různých odvětví. K dnešnímu dni jsme investovali celkem přes 50 milionů dolarů a chceme investovat více. Všechny tyto investice jsou úspěšné a my jsme dodnes nenarazili na jediný problém ohledně státních orgánů. Naši investoři byli dosud naprosto spokojeni. Jedinou výjimkou je tento projekt, situovaný na

mediálnímu trhu, podléhající dohledu rady, který nás dovedl tak daleko, vlastně až sem, před zákonodárce.

Víme, že vy, pane Štěpánku, že jste nás sem nezval. A že se domníváte, že nejsme schopni ochránit vaše investice, ale my věříme, že to, co si myslí pan Štěpánek, není oficiální stanovisko rady ani mediální komise a už vůbec ne stanovisko českého státu. Prosím, ukažte nám, že naše přesvědčení je správné. Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Předseda SKSP Ivan Langer: Děkuji za toto vystoupení, vzhledem k tomu, že řídím jednání, tak nechci komentovat, ale my jsme přehodili sled našeho jednání s tím, že teď budeme jednat o problému RTV Galaxie, a to z důvodu žádosti pana ministra, takže já bych mu dal teď v tuto chvíli slovo a potom bych otevřel rozpravu tady k tomuto bodu.

Ministr kultury P. Dostál: Děkuji vám, pane předsedo. Dámy a pánové, vláda ČR samozřejmě ví, uznává a respektuje, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání je orgánem nezávislým. Respektuje, že rada se zodpovídá pouze za svoje činy prostřednictvím mediální komise sněmovně, nikoliv vládě ČR. Na straně druhé Českou republiku navenek v těchto záležitostech nezastupuje ani Parlament ČR, ani Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, ale vláda České republiky. Proto si vláda dovolila do celé záležitosti vstoupit s tím, že by chtěla upozornit mediální komisi sněmovny, že nechala vypracovat právní posudek legislativní rady vlády, tedy nejvyššího právního orgánu vlády, posudek, který jednoznačně varuje

před tím - dovolte, abych citoval - varuje před dopadem rozhodnutí rady, které předcházelo.

S odůvodněním shora uvedeného rozhodnutí rady - prosím vás, jde o onen § 68, odst. 6, o kterém mluvil pan předseda - s odůvodněním shora uvedeného rozhodnutí rady není zřejmé, že by rada vydala zamítavé rozhodnutí proto, že licence měla být převedena na zahraniční firmu. Nelze však vyloučit námitky, že kdyby licence měla být převedena na subjekt ČR, rada by se obdobnou úvahou, jako je obsažena v odůvodnění jejího rozhodnutí, neřídila. Pokud by se tyto námitky považovaly za oprávněné, mohl by takovýto postup být vykládán jako diskriminační a jako porušení uvedené mezinárodní smlouvy, s důsledky z toho vyplývajících.

Jelikož vláda ČR stojí před problémem arbitráže mezi CET 21 - nad výsledkem arbitrážního řízení - mezi CET 21 a ČNTS, přeje si nebo žádá mediální komisi, aby bylo vyloučeno nebezpečí dalšího arbitrážního řízení, které by se možná netýkalo ani této vlády, ale příští vlády. Protože vláda ČR považuje za zcela absurdní, aby na základě případně špatného rozhodnutí rady, aby za toto případné špatné rozhodnutí odpovídal český stát tím, že by byl poškozován arbitrážním řízením.

Předseda SKSP Ivan Langer: Bohužel mám tady dopis, kterým skutečně tento právní rozbor byl postoupen předsedou vlády předsedovi Poslanecké sněmovny, nicméně razítko podatelny je 23. 11. a já jsem se oficiálně k tomuto dokumentu dostal skutečně až nyní poté, co to bylo avizováno, abych o to požádal předsedu

sněmovny. Takže omlouvám se, že nemáme nebo vy jste neměli k dispozici tento rozbor, ale znovu říkám, v PS je od 23. 11., což byl tuším pátek. Paní poslankyně, poslouchejme se, prosím, pozorně - 23. 11. byl tento dopis doručen do PS - minulý pátek - a byl adresován předsedovi PS. Já jsem ho dostal také dnes odpoledne.

Z toho vyplývá logicky, že vy jste ho ještě nedostali. Ano, to máte správný postřeh. Děkuji panu ministrovi za to stanovisko. Teď otvíráme rozpravu k tomu. Prosím o maximální stručnost, věcnost, aniž bych chtěl kohokoliv omezovat v jeho právu vystoupit a říci svůj názor. Zatím mám přihlášené paní kolegyni Buzkovou, Parkanovou, Talíře, Mlynáře, Kučeru. Prosím, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně SKSP Petra Buzková: Dámy a pánové, my bychom teď asi měli trochu nasměrovat tu diskusi vlastně co s tímto problémem. Vláda nás žádá o to, abychom dohlédli jako mediální komise na to, aby nebyla porušena práva a asi nezbude nic jiného než se trochu zamyslet nad tím, jakým způsobem my na to můžeme dohlédnout, protože po pravdě řečeno, tato komise nemá žádné výkonné pravomoci vůči Radě pro rozhlasové a televizní vysílání a je to asi dobře, že je nemá, i když jsou samozřejmě situace, jako je např. tato, které jsou spleť a já si sama nevím rady, jakým způsobem bychom tuto situaci měli řešit.

Věřím tomu, že volání tohoto jednání přineslo někdy velká očekávání na obou stranách tohoto sporu, ale obávám se, že tato očekávání asi nebudou naplněna, protože tato stálá komise skutečně nemá takové pravomoci, aby tento spor mohla vyřešit.

Nicméně pravděpodobně se zde může stát jedna věc, a to vyslovení určitého názoru, který rada buď bude brát jako podklad pro svou další práci nebo také nebude.

Vznikl zde problém. Já tento problém vidím jako problém vážný a je to problém, který rada pravděpodobně v budoucnu bude muset řešit. Alespoň já jsem přesvědčena o tom, že by ho řešit měla. Je zde problém právní, na který já samozřejmě také mám svůj právní názor, nicméně nemělo by asi cenu, abychom se tady přetloukali právními výklady, to by bylo hodně na dlouho. Myslím, že jsme se asi schopni shodnout nebo většina z nás shodnout na tom, co nechceme. To znamená nechceme, aby bylo ukončeno vysílání TV 3, nebo aby se nějakým významným způsobem zhoršila jeho kvalita. Nepřejeme si, aby byl v ČR poškozen zahraniční investor. Nepřejeme si, aby byla zpochybněna Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, jako regulační orgán. To jsou pravděpodobně všechno věci, které si nepřejeme, ale otázkou je, jak toho všeho dosáhnout.

Já bych ráda požádala, kdyby v průběhu této diskuse mohl pan předseda Muchka říci, jakým způsobem si představuje další kroky Rady pro rozhlasové a televizní vysílání v této věci. Já sice chápu, že zde byla učiněna určitá rozhodnutí, že tato rozhodnutí nejsou rozhodnutími vratnými, nicméně ta situace tak, jak stojí dnes, asi není situací, kterou lze nechat tak nějak vyhnít. Takže mne by zajímalo, jestli má rada určitou představu o tom, jaká aktivní opatření by mohla učinit pro to, aby došlo k něčemu, co bych snad mohla nazvat takovým krokem, který by

vedl k řešení vyhovujícímu oběma stranám. Protože došlo k věci, která zatím nemá precedent v historii této sněmovny, a to, že projednávání této situace bylo zařazeno na plénum PS, ke kterému by pravděpodobně došlo někdy v předposlední nebo poslední prosincový týden.

Samozřejmě, že pokud by se podařilo do té doby situaci zvládnout tak, aby se PS nemusela zabývat touto situací, bylo by to pravděpodobně velmi dobré, protože já osobně si příliš nedokážu představit, jak toto jednání bude probíhat, ani jaké z něj mohou být výstupy. Ale samozřejmě usnesení PS jako takové by se stalo usnesením orgánu skutečně velice relevantního. A my jako členové komise těžko odhadneme, co se může při jednání sněmovny stát. To znamená já tímto vyslovuji přání, alespoň sama za sebe a myslím že, i za některé své kolegy, zda existuje vůbec možnost - a to bych chtěla slyšet, zda takováto možnost existuje - najít schůdné řešení, jak smírným způsobem řešit tuto situaci, aniž by nastalo některé z těch rizik, které jsem před chvílí jmenovala.

Předseda SKSP Ivan

Langer: Řešení ze strany Rady - jak tomu rozumím. Samozřejmě, že jiné řešení je - obě dvě strany sporu. Paní kolegyně Parkanová, prosím.

Posl. Vlasta Parkanová: Já dřív než položím radě několik otázek, tak bych chtěla přeje jen, pane předsedo, okomentovat to, že jsme ten posudek legislativní rady vlády nedostali. Víte, že včera jsme dostali dva listy nazvané TV 3, stručná faktografie z dílny Rady, dneska jsme dostali reakci od TV 3 a já bych chtěla vědět, co bránilo tomu, abychom stejně rychle

cestou nedostali materiály legislativní rady vlády. Byla bych ráda, kdyby to nebylo jenom to, že toto stanovisko by mohlo být pro nás přínosné v argumentaci.

Předseda SKSP Ivan

Langer: Paní poslankyně Parkanová, prosím, nehledejte a nevytvářejte problémy tam, kde neexistují. Toto stanovisko bylo odesláno předsedou vlády ČR předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Nebylo rozesláno se žádostí, aby bylo dáno všem poslancům a teprve poté, co já jsem se dnes dozvěděl, že takovéto stanovisko bylo posláno, požádal jsem pana předsedu, aby mi ho dal k dispozici. Takže to je tím jediným důvodem, proč tomu tak je.

Posl. Vlasta Parkanová:

Dobře. Děkuji. Já bych se tedy chtěla zeptat rady, ze kterých ustanovení zákona rada odvodila, že při převodu licence z fyzické na právnickou osobu musí sledovat nejen vlastnické vztahy, ale - teď budu citovat - i právní a smluvní pozadí věci - konec citátu, které se, jak z kontextu vyplývá, z vnitřního uspořádání ve společnosti.

Chtěla bych vědět, proč se rada domnívá, že na převod licence není v tomto případě právní nárok, když ze zákona jasně vyplývá opak. Mluvím o tom § 68, odst. 6, o kterém pan předseda tady vedl polemiku s názorem pana docenta Mikuleho.

Dále bych chtěla říci, že rada ve svém vyjádření argumentuje tím, že zahraniční investor nemá na licenci žádný nárok, protože ji obdržel pan Kindernay. Zákon však převod licence umožňuje a pokud tomu rada brání, tak zákon porušuje. Já bych chtěla vědět, jestli je si rada vědoma toho, že svým

postupem panu Kindernayovi umožnila porušit smlouvu se zahraničním investorem a tím zvýhodnila domácího investora na úkor zahraničního. Opravdu bych chtěla vědět, jestli je si toho rada vědoma.

Rada uvádí, že po zamítnutí převodu licence na společnost KTV postupoval pan Kindernay podle ujednání mezi ním a zahraničním investorem EMV a požádal o převod licence na společnost RTV Galaxie. Chtěla bych se rady zeptat, odkud vyvozuje závěr, že pan Kindernay jednal v souladu s dohodou s jeho investorem, když investor sám tvrdí opak.

Konečně předposlední otázka - je pravdou, jak uvádí ve svém vyjádření TV 3, že Martin Kindernay není v orgánech RTV Galaxie? Pokud je to pravdou, jak je potom tato skutečnost v souladu s tím, že rada zamítla převod licence na KTV proto, že tam byl pouze jedním ze čtyř ředitelů.

A na závěr bych se chtěla rady zeptat, jak může vůbec tvrdit, že ČR nehrozí prohra v další arbitráži. To postavení zahraničního investora TV 3 bude u takové arbitráže, která kdyby nastala, jistě lepší, protože tento investor se proti rozhodnutí rady brání již od počátku. Děkuji za odpovědi.

Předseda SKSP Ivan

Langer: Děkuji. Doufám, že pan předseda, resp. členové rady si dělají poznámky a na závěr tohoto úvodního bloku je potom zodpoví. Pan poslanec Talíř má slovo.

Posl. Jaromír Talíř:

Děkuji, pane předsedo. Já bych se nejprve chtěl zeptat pana předsedy rady Muchky na závaznost toho materiálu, který jsme dostali. On říkal, že je to pracovní materiál, který

nám poslal, nicméně dostali jsme stanovisko za TV 3, které je podepsáno generálním ředitelem Martínkem. Tady máme nepodepsaný materiál. Já bych chtěla slyšet závaznost toho materiálu. Je podepsán Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. Jestli je to oficiální výstup rady, či nikoliv, protože od toho se odvíjejí i moje otázky, neboť de facto ten materiál, je-li oficiální, odpovídá panu ministrovi, protože on tady hovoří, že České republice nehrozí riziko z prohry v případném možném mezinárodním arbitrážním řízení. Ne, jako odpovídá na tu otázku.

Předseda SKSP Ivan

Langer: Pane kolego, chcete to stanovisko hned teď?

Posl. Jaromír Talíř: Já si myslím, že by to bylo záhodno.

Předseda SKSP Ivan

Langer: Prosím pana předsedu Muchku o stanovisko k tomu materiálu, který jsme dostali mailem - pracovní nebo oficiální? Tak.

Pan Předseda RRTV

Martin Muchka: Jestli dovolíte, já už jsem to řekl v úvodu. Tento materiál nebyl míněn jako oficiální materiál v rámci nařízeného jednání správního řízení, nebo nevím čeho. To byla skutečně naše snaha podat poslancům základní kostru a výčet problémů, které se pro posouzení celé kauzy musí vzít v úvahu. Já bych si dovil navázat ještě takto.

Tady jsme zaslechli z úst pana ministra, že vláda upozorňuje v tuto chvíli

Předseda SKSP Ivan

Langer: Pane předsedo, nezlobte se, prosím.... Já jsem přerušil pana poslance Talíře právě kvůli

této otázce. (Materiál byl vzat jako pracovní.) Takže pracovní - není to oficiální dokument Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Prosím, pan kolega Talíř má dál slovo.

Posl. Jaromír Talíř :
Děkuji. Já tím skončím, protože potom ten materiál je k ničemu. Já z něj nemohu vycházet a nevím, jak rozumět těm tvrzením, protože jestli je to neoficiální pracovní materiál, tak se s ním nedá jinak nakládat.

Předseda SKSP Ivan Langer: Dobře, takže jiné otázky, připomínky, stanovisko nemáte? Pan kolega Mlynář, v pořadí další.

Posl. Vladimír Mlynář :
Mám čtyři otázky a dvě poznámky. První je k tomu § 68, odst. 6 k úvodnímu slovu pana předsedy Muchky. Byl jsem to, jestli si kolegové vzpomenou, já, kdo ten § 6 vnesl při projednávání v mediální komisi a úmyslem zákonodárce, tedy naší shodou - a je to dohledatelné v záznamu - bylo právě vyřešit problém toho, že u nás existují fyzické osoby, držitelé licence, které když přejede auto, vznikne velký problém. To jenom na úvod.

Otázky, které bych položil radě, jsou tři a doplňuji to, co řekla paní poslankyně Parkanová. Já rozumím tomu, že stanovisko pana doc. Mikuleho může mít pro radu velký význam, nicméně ve chvíli, kdy existují jiná právní stanoviska - a já na rozdíl od kolegů mám to stanovisko legislativní rady, protože když se objevila informace v médiích, že takové stanovisko existuje, tak jsem si ho opatřil mimo kanály PS, to je pravda - a v tomto stanovisku legislativní rady se píše - což je jistě stejná autorita

přínejmenším jako pan doc. Mikule - že dikce citovaného ustanovení zákona, tedy § 68, neumožňuje správnému orgánu kromě splnění stanovené podmínky zvažovat další kritéria, jako je tomu při rozhodování o udělení licence.

Já nejsem právník, rozumím tomu, že když existují dvě právní stanoviska, tak že my laici si vyžádáme většinou třetí.

Moje otázka proto zní, proč rada rozhodla v té věci a přidělila nebo povolila převod na RTV Galaxie. Já bych považoval za logické při těch dvou právních sporných výkladech, připustím-li, že existují, tu věc odložit a hledat většinový právní konsensus.

Druhá otázka zní, jestli je pravda, co jsme zde slyšeli od zástupce zahraničního investora, tedy že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání jej nikdy v minulosti až na jedno setkání nevyslechla. To považuji za poměrně dost závažnou informaci, pokud by to tak mělo být.

A třetí otázka zní, zda má rada k dispozici a měla k dispozici smlouvu o budoucí smlouvě o převodu licenci k televiznímu vysílání uzavřenou mezi Galaxie, a. s. a panem Kindernayem dne 22. 6., kterou já k dispozici mám a předpokládám, že rada - protože souhlasila se změnou licenčních podmínek pro přebírání vysílání TV 3 - tuto smlouvu měla také. V této smlouvě se skutečně výslovně říká, že provozovatel převede na společnost veškeré licence, jejichž držitelem bude ke dni podání výzvy společnosti. Ptám se, zda rada tuto smlouvu měla, protože pokud ji měla v době, kdy rozhodla o souhlasu k převodu licence na RTV Galaxie, tak je to pro mne také vážná

informace o tom, jak rada postupovala. Děkuji.

Předseda SKSP Ivan Langer: Děkuji. Pan kolega Kučera.

Posl. Miloš Kučera st.:
Já budu mít, pane předsedo, několik otázek, a to nejen k radě, ale i k nám dovnitř komise. Protože ty otázky mají trochu právní charakter a v té oblasti já nejsem vzdělán, tak se chci zeptat, jestli při hledání odpovědi na tyto otázky budeme vycházet z právního vzdělání a zkušeností jednotlivých členů rady, kteří jsou právníky, protože vím, že vás takových je několik, nebo jestli si případně vyžádáme nějakou další právní expertizu. Já to říkám proto, že jsem jeden z těch, který je podepsán pod zákonem o rozhlasovém a televizním vysílání, tudíž si trošičku pamatuji, co jsme do toho zákona dávali nebo nedávali.

A chci se tedy zeptat - za prvé, zda je možné použít termínu, že držitel licence se pokusil někomu ukrást licenci, jak jsem tady dneska zaslechl. Já mám pocit jako laik, že chci-li sám sobě ukrást peněženku, je to protimluv. Je-li ta peněženka moje, tak ji nemohu ukrást někomu druhému.

Dál jsem se chtěl zeptat, zda je možné, aby se - a teď prosím zatím nikoho konkrétně nejmenuji, jenom říkám, že jsem od neuspokojeného - nebo spokojeného - zdráhám se říci partnera, protože nevím, jestli se jedná o partnera - od neuspokojeného žadatele, který není spokojen s rozhodnutím správního orgánu, kterým nepochybně Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání je, můžeme brát vážně termín, že označí jednání této rady jako zvláštní. Možná, že šlo o chybu z anglického

překladu do češtiny. Mimochodem rád bych, abychom zaznamenali, že toto jednání naší komise dnes je tolerance sama, protože se mi stalo poprvé, že jednacím jazykem v PS je angličtina, ale budiž, přijal jsem to s tím, že je to projev galantnosti vůči partnerům. Pan ministr si o tom samozřejmě může myslet svoje, ale při nejmenším jsem o to nebyl požádán, zda s tím souhlasím. Já bych s tím souhlasil samozřejmě rád, ale nebudu to rozvádět.

Jenom tedy se ptám v tuto chvíli, zase jako spoluvůdce zákona, kdo je partnerem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, zda držitel licence, nebo servisní společnost? Pokud si dobře pamatuji zákon, tak pouze a jediné držitel licence. Rád bych znal tady také právní stanovisko. Ono je to s těmi právními stanovisky vůbec velmi zvláštní. Vypráví se samozřejmě známá anekdota, že sejdou-li se dva právníci, vzniknou tři právní názory. Někteří vtipákové dodávají, že vzniknou nejméně tři právní názory. My tady v tuto chvíli máme dokonce tři právní experty, tedy my - má to předseda mediální komise, který to získal legální cestou, když mu to bylo poskytnuto předsedou PS a má to kolega Mlynář, který má patrně své speciální kanály do legislativní rady vlády a já bych požádal touto cestou pana ministra Dostála, jestli by nemohl zjistit, zda by i jiný poslanec mohl event. mít přístup k neoficiálním kanálům do legislativní rady vlády.

A teď mám další dotaz, který tady vznikl z diskuse o zahraničních investorech ve společnosti TV 3, resp. EMV, protože pokud znám složení investorů - a paní dr. Buzková hovořila o tom, že bychom měli hájit nebo respektovat zájmy zahraničních investorů.

Zahraniční investoři v EMV jsou tři - Argus, pan Gerwe a třetí pán, jehož jméno mi vypadlo, ale víme asi všichni, o koho jde. Omlouvám se, že to tady neumím z paměti. Ale pak tam máme také ještě několik českých investorů. Kdyby byl zájem, mohu je jmenovat, ale předpokládám, že všichni víme, o koho se jedná. Chci se tedy zeptat, zda máme na mysli teď ochranu investic jenom těch zahraničních investorů nebo také českých akcionářů v EMV, potažmo v TV 3. To je můj další dotaz.

A pak bych se chtěl vrátit k zmiňovanému § 68. Kdybych to byl věděl, tak bych sem nechodil, říká jeden klasik. Kdybych to byl věděl, jak bude vykládáno slovo "vyhoví", asi bych se pokusil, aby bylo napsáno "lépe". V tom § se totiž říká : rada žádosti vyhoví. Neříká se tam však, že rada žádosti může vyhovět, ale neříká se tam také, že rada je žádosti povinna vyhovět. Rada žádosti vyhoví. To skýtá několik možných lingvistických výkladů - alespoň pro mne. (Smích v sále.)

Předseda SKSP Ivan Langer: Já bych chtěl poprosit v sále, zejména erudované právníky, které poznávám tam vzadu, kteří se smějí - já jsem erudované dal do uvozovek, aby se nesmáli a opravdu prosím o klid.

Posl. Miloslav Kučera st.: Já jsem dopředu avizoval, že bych uměl vymyslet ještě několik slovních hříček. A poslední moje poznámka je k tomu, co tu zaznělo v tom anglickém překladu, já jsem spíše poslouchal - pardon, vím, že to není předmětem jednání. Předmětem jednání je informace Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Já jsem se původně domníval, že se

dozvíme tuto informaci, budeme jednat o ní. Nicméně dostali jsme informaci od pana Kindernaye a dostali jsme informaci od pana Collinse. Přiznám se, že jsem, nejsem v tomto směru vzdělán, možná neporozuměl zcela duchu té věci, ostatně duchové nejsou zcela moje specialita, to dobře víte, ale mám pocit, že jako člověk, který má trochu divadelní uši, rozuměl jsem tónu, jakým byla celá záležitost přednesena. Přiznám se, že jsem si nebyl v některých momentech jist, zda se tady s námi hovoří způsobem, jestli se po nás něco žádá nebo jestli se nám to nařizuje nebo jestli se nám dokonce vyhrožuje, ale možná, že jsem se mohl mýlit, když jsem nerozuměl dobře překladu. Děkuji.

Předseda SKSP Ivan Langer: Faktická poznámka paní kolegyně Buzkové. Prosím.

Místopředsedkyně SKSP Petra Buzková: Já bych jen aby nedošlo k nějakému nedorozumění např. v zítřejším tisku nebo u některých účastníků ve smyslu, že angličtina se stala jednacím jazykem orgánu Parlamentu. Není tomu tak, protože jednání z angličtiny je překládáno do češtiny, která je oficiálním jednacím jazykem v Poslanecké sněmovně. Angličtina by se stala jednacím jazykem pouze tehdy, pokud by poslanci byli nuceni anglicky rozumět a anglicky hovořit.

Předseda SKSP Ivan Langer: Já se bojím, že to bude ústřední zpráva z tohoto jednání. Pan poslanec Pleva, poté jsem přihlášen já.

Posl. Petr Pleva: Na úvod svého vystoupení krátkého bych chtěl předeslat, že když se tady hovoří o servisních organizacích,

tak pokud dobře rozumím zákonu o rozhlasovém a televizním vysílání, a protože nejsem právník, sice jsem se na tomto zákonu podílel, tak už si nedávám patent na rozum, vůbec na nic, takže možná, že vůbec nerozumím tomu, co je v zákonu napsáno, ale pokud dobře rozumím, tak nový zákon o rozhlasovém a televizním vysílání neumožňuje servisní organizace. Takže není možné vysílat prostřednictvím servisní organizace. Samozřejmě protože mnohé společnosti používají tzv. servisní organizace, aby byla odstraněna tvrdost zákona a byla dána možnost přechodu do nového právního stavu, je v zákoně tzv. legislační lhůta, která je jeden rok na to, aby držitelé licence upravili své právní poměry. Neupravení právních poměrů, to znamená vysílání ze servisních organizací i po uplynutí tohoto roku - já myslím, že už část z toho roku teď uplynula - by znamenalo anebo mělo by za následek odejmutí licence. To za prvé.

Pak si dovolím už jenom několik málo dotazů. Některé budou směřovány k panu Kindernayovi, některé k radě. Já jsem tady se zájmem vyslechl to, jak společnost KTV byla neprůhledná, jak pan Kindernay vlastně ani neviděl akcie, vlastně neví, jestli je vůbec vlastníkem společnosti KTV, jak na ni neměl žádný vliv a jak byl z toho celkově zděšen. Pak mi ale jaksi trochu není jasné, proč pan Kindernay podával žádost Radě pro rozhlasové a televizní vysílání na to, aby převedla jeho licenci na KTV, to mi trochu v tom výkladu uniklo.

Pak bych se ho chtěl zeptat, když nabízel EMV, případně dalším těm investorům vstup do RTV Galaxie, o kolik procent se

jednalo, protože to nám pan Kindernay nesdělil.

Potom bych se ještě rád zeptal rady na jednu věc - ve společnosti RTV Galaxie pan Kindernay nefiguruje v žádných orgánech této společnosti, vůbec se ve výpisu z obchodního rejstříku jeho jméno nevyskytuje. Jsou tam akcie na jméno - teď nevím, jestli sto nebo tisíc kusů, to už si nepamatuji, ale jsou to akcie na jméno v listinné podobě. Chci se zeptat rady, zdali všechny tyto akcie skutečně fyzicky viděla před tím než souhlasila s převodem na RTV Galaxii jako na právnickou osobu. A chtěl bych také, aby odpověděla na otázku, jak je zajištěna přesně - jestli má přesně ověřeno, jak je zajištěna kontrola pana Kindernaye nad touto společností.

Posl. Langer: Děkuji, teď jsem přihlášený já. Já bych chtěl nejprve na úvod říci, že jsem trochu zklamaný tím tónem vystoupení obou dvou pánů reprezentujících strany sporu. Měl jsem pocit, že toto jednání by se mělo obejít nebo odehrát ve věcné rovině a bez oněch osobních výpadů vůči sobě navzájem. Myslím si, že to jenom zbytečně trochu srazilo dolů jejich vystoupení. To je první osobní poznámka.

Druhá věc - velmi se tady diskutuje nad oním § 68, odst. 6 nového zákona a já bych byl velmi rád, protože si uvědomuji naprostou platnost onoho rčení, které zmínil pan poslanec Miroslav Kučera, že tam, kde se sejdou dva právníci, existují nejméně tři právní názory. Kdybychom tady neříkali, že něco je proti zákonu, nebo dokonce nezákonného, ono se to objevilo i ve stanoviscích na jedné straně - nebo u jedné strany toho sporu, protože pokud se nepletu, tak byla podána žaloba na postup rady na to, že byl porušen v tomto smyslu

zákon a jediný, kdo může rozhodnout, zda postup rady byl v souladu se zákonem nebo nebyl, je soud. Nám to ani jednomu nepřísluší.

A já bych také zde v tuto chvíli mohl jako spolupředkladatel toho zákona říkat svůj právní názor, který je úplně odlišný od toho názoru, který říká, že rada má obligatorně povinnost, bez ohledu na to, kdo požádá, splňuje-li pouze podmínku 100% majetkové účasti, takovéto žádosti vyhovět. Nebudu to dělat, nebudu tady dlouze argumentovat, proč si myslím, že takto obligatorní povinnost stanovenou nemá. V každém případě máme zde dvě stanoviska legislativní rady, Ústavu státu a práva, můžeme se tady navzájem přit, ale nemá to smysl. Myslím si, že jediný možný výstup je teď vyvarovat se navzájem používání slova "nezákonný", neboť o tom, zda to bylo v souladu se zákonem nebo ne, nerozhodujeme my, ale úplně někdo jiný.

Já bych se pokusil o velmi pragmatický a omlouvám se, možná až příliš pragmatický přístup k tomu problému se zhodnocením stávajícího stavu. Pokud se nepletu, podle starého zákona rada stanovila licenční podmínku panu Kindernayovi, která znamenala exkluzivitu servisu pro společnost, která vysílá. Jak zde zmínil pan kolega Pleva, nový zákon právě proto, jaké máme špatné zkušenosti s problematikou servisních společností, tento vztah zapověděl, zakázal a změnil a současně také jednak tou legislativní umoznil upravení těch vztahů podle nového zákona a jednak také oproti minulosti - a to bych chtěl zdůraznit - přijal velmi liberální ustanovení, které umozňuje převod obchodního podílu nebo

akcií licencovaného subjektu na jiný subjekt, který v době udělení licence nebyl vlastníkem a spolujednatel té právnické osoby, která licenci získala. Takže toto je další poznámka.

V tuto chvíli tedy si myslím, že rada učinila správně, když rozhodla o dvou správních řízeních jak proti RTV Galaxie, tak proti TV 3, protože TV 3 - a je mi to líto, musím

to konstatovat, byť zástupce TV 3 má jiný názor, není licencovaným subjektem a přesto vysílá a tudíž podle mne porušuje zákon. Pan Kindernay, resp. Galaxie, a. s. nekontroluje vysílání, porušuje zákon. Pan Kindernay žádá změnu licenčních podmínek radu, což si myslím, že není možné, protože kdyby rada v tuto chvíli odstranila onu exkluzivitu, která paradoxně je ale zapovězena, znamenalo by to zásadní zásah do toho smluvního vztahu, porušení právní jistoty, znevýhodnění investora, který na základě jakéhosi právního vztahu tu smlouvu uzavřel.

Pokud by pan Kindernay sám začal vysílat, tak by podle mne porušil onu licenční podmínku, kterou má a tudíž by měl o licenci přijít.

Já z tohoto důvodu nemám jiný možný závěr toho řešení, a proto říkám, že je pragmatické, možná až brutálně pragmatické, než že rada by podle mne - aby neporušila a neohrozila investici a investora, neměla vyhovět žádosti pana Kindernaye o změnu licenčních podmínek. Rada by měla vyzvat k dohodě v souladu se zákonem, který platí, k dohodě, která by měla být nějakým způsobem časově omezena. A pokud se tak nestane, tak dotáhnout obě dvě správní řízení až do konce, to znamená sankcionovat toho, kdo vysílá bez toho, že má

licenci a sankcionovat odebráním licence toho, kdo není schopen kontrolovat vysílání, které probíhá na frekvencích, které byly jemu, jako licencovanému subjektu, uděleny.

Myslím si, že toto je jediný možný závěr. Buď se obě dvě strany sporu dohodnou, a to v jasné stanovené lhůtě, nebo prostě si myslím, že správní řízení má být dotaženo až do konce se všemi těmi negativními dopady, které jsem zde řekl, z nichž jeden konkrétní - a protože jsem přesvědčen, že partnerem pro radu je licencovaný subjekt, znamenající tedy odebrání licence tomu, kdo není schopen vysílat sám za stávajících podmínek, které platí. Tolik moje vystoupení.

Ptám se kolegů poslanců, poslankyň, zda ještě někdo chce vystoupit. Zda mohou dát slovo zástupcům rady k zodpovězení těch dotazů. Pan předseda Muchka má tedy slovo, resp. zástupci rady.

Předseda RRTV Martin Muchka: Děkuji za slovo. Já bych nejdříve k panu ministru Dostálovi, jestli dovolíte. Dozvěděli jsme se, že vláda na tuto skutečnost v těchto dnech upozorňovala a nechala si zpracovat stanovisko legislativní rady. Já jsem svým dopisem s poskytnutím velmi obsáhlé dokumentace tehdejších materiálů upozornil 24. září t. r. - opakuji 24. září t. r. - předsedu vlády, ministra kultury a ministra zahraničí, že se tady připravuje věc, která může vyústit v obdobu kauzy Lauder. To jenom pro pořádek.

Další účastníci byli rovněž uvědomeni, takže to není věc nová a dokladuje to pouze to, že rada si situace byla vědoma. Teď se pokusím o jednotlivé odpovědi.

Paní poslankyně Buzková se tážala na to, jak si rada představuje řešení. V tomto případě mám situaci poměrně usnadněnou, protože z větší části ten přehled smluvních řešení už tady vyjmenoval pan předseda Langer. Já nemohu říci, že se rada s tím řešením ztotožňuje nebo které to řešení jaksi bude, ale ten pragmatický přístup věci nás samozřejmě vede k tomu, že směřujeme k tomu, a jsme si toho vědomi. Těch možností je několik. Nebudu je tady vyjmenovávat, ale rozhodně by rada nepřivítala, kdyby konečné řešení znamenalo to, že v podstatě by byla použita ta krajnost, to znamená odnětí licence a poškození zájmu investora a v neposlední řadě i poškození ne úplně nevýznamné části diváků, protože by skončilo vysílání jedné z televizí, která už si své diváky našla. Tolik asi k tomuto.

K paní poslankyni Parkanové - já jsem tady uvedl, že výklad rady se opírá o stanovisko Ústavu státu a práva. Ostatně ty názory tady skutečně zazněly. My nevnímáme a nebudeme vnímat to ustanovení zatím tak, že prostě je to obligatorní povinnost. Radu to nezabývá z důvodů, o kterých jsem tady hovořil, povinnosti zkoumat dál tuto žádost ve smyslu dalších ustanovení mediálního zákona. Pokud soud, o kterém zde bylo hovořeno, rozhodne jinak, vystavuje to radu povinnosti kladně rozhodnout ve dvou případech žádosti stejného žadatele ve stejné kauze, ale to je věc jiná. O možných řešeních se zde mluvílo.

Dotazy na další doklady. Máme k dispozici velmi kompletní doklady, jak předběžné dohody nebo resp. smlouvy o smlouvě budoucí mezi panem

Kindernayem a dalšími subjekty. Takže rada rozhodovala právě na základě i jejich znalostí.

Vzhledem k tomu, že u některých těchto dokumentů se liší výklady nebo stanoviska, která k nim zaujímají obě strany, právě rada vzhledem k tomu, že ty dokumenty získala mimo režim správního řízení, zvolila správní řízení jakožto institut, který umožní to, aby tyto výklady byly naprosto jednoznačné a relevantní.

Co se týče těch ředitelů - ano, vycházíme z materiálů, které máme k dispozici a jaksi - už to tady bylo konstatováno v tom pracovním materiálu - že jsme se dostali do situace, kdy nám bylo sděleno, nebo jasně naznačeno, že stoprocentní vlastník společnosti je v podstatě bez možnosti ovlivnit vysílání. Tím pádem podle příslušného § nebo příslušných ustanovení vysílacího zákona nemá kontrolu nad vysíláním, což je důvodem k zahájení správního řízení a odebrání licence.

Dokumenty, které jsme dostali od pana Kindernaye o způsobu jeho ovládnutí společnosti v RTV Galaxie, rovněž nepovažujeme v tuto chvíli za dostatečné, proto ono správní řízení.

Konstatování v tom našem pracovním materiálu, že nehrozí arbitráž, to je zatím výsledek vyhodnocení. My jsme nekonstatovali, že nehrozí arbitráž, ale máme názor, že v této arbitráži nehrozí prohra, i když těch názorů tady zaznělo víc. Tato kauza se totiž dost výrazně odlišuje od kauzy kolem TV Nova tím, že právě zahraniční investoři nebyli a ani neměli přísliby v rámci působnosti rady, to znamená zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, které by je opravňovaly k tomu tvrzení. Něco jiného je díkce dohody o ochraně

investic, ale o tom bych tady nechtěl hovořit, na to bude myslím vhodnější prostor až před Poslaneckou sněmovnou.

Čili my netvrdíme, že nehrozí arbitráž. Arbitráž podle pravidel může podat kdokoliv, kdykoliv, na cokoli, ale máme za to, že ČR by v ní měla uspět. Nevím, jestli jsem ještě, paní poslankyně, na něco nezapomněl.

Posl. Vlasta Parkanová: Jestli dovolíte, ještě tam byla otázka, odkud rada vyvozuje závěr, že pan Kindernay jednal v souladu s dohodou s investorem, když ten investor sám tvrdí opak. A pokud tady ten rozpor vnímáte, tak jak si ho vykládáte. A ještě tady byla jedna otázka, a to, zda je pravda, jak uvádí ve svém vyjádření TV 3, že pan Kindernay není v orgánech RTV Galaxie a jak je potom tato skutečnost v souladu s tím, že rada zamítla převod licence právě proto - asi na KTV - právě proto, že tam byl pouze jedním ze čtyř ředitelů pan Kindernay.

Předseda RRTV Martin Muchka: Na tu druhou otázku už jsem v podstatě odpověděl, protože některé ty doklady, které máme k dispozici, jsou různě interpretovány. Zahájili jsme správní řízení. Ta první otázka - můžete ji říci ještě jednou?

Posl. Vlasta Parkanová: Odkud rada vyvozuje závěr, že pan Kindernay jednal v souladu s dohodou s jeho investorem, když ten investor tvrdí opak.

Předseda RRTV Martin Muchka: Bude nejjednodušší - já vám tu dohodu prostě poskytnu - kopii, protože teď už je to tak daleko, že tyto dohody - jedna je z března 2001, druhý dodatek je z 22. června 2001 a není problém, ten text vám dát k dispozici.

Pan poslanec Taliř - tam už jsem myslím odpověděl, že ten materiál je pracovní, nikoliv závazný.

Pan poslanec Mlynář k problematice § 68, odst. 6 toho tady zaznělo dost. Proč jsme rozhodovali tak, jak jsme rozhodovali? Legislativní rada své stanovisko poskytla v nedávné době. My jsme sami - panu ministru Dostálovi, který popsal, že to předal panu místopředsedovi Rychetskému, poskytli kompletní materiál, aby mohli tu věc posoudit. Zatím výstup nemáme. My sami nemáme k dispozici stanovisko legislativní rady vlády. Ale stanovisko Ústavu státu a práva jsme měli v době, kdy se o této věci jednalo, takže předcházelo časově toto stanovisko legislativní rady.

Proč jsme nevyslechli pana Collinse? Žádost tam byla jedna, ještě nebyla v podstatě - takhle - my jsme v podstatě vázání jednacím řádem a pokud se jedná o subjekty, které s námi mohou jednat mimo rámec návštěvního dne, tak je pro nás partner, tak jako podle starého zákona pouze provozovatel vysílání. My jsme nabídli v tomto případě panu Martínkovi i panu Collinsovi účast na návštěvním dnu, které se od té doby už konaly. Oni vyžadovali jednání okamžitě teď, hned, a to v době, kdy - nechci to tady příliš rozvíjet, protože by to byla konfrontační záležitost - nás bombardovali - ne nás, ale i představitele tohoto státu stížnostmi na radu, které se daly vykládat i jako výhrůžky. Přílohy, jako tyto dopisy, jsem poskytl už jak jsem se tady zmiňoval - 24. září panu premiérovi. Čili já nemám pocit, že by bylo fér jednání tímto způsobem nějak interpretovat zájmy. Prostě rada rozhodla pana Collinse přijmout

standardně v režimu návštěvního dne, což pan Collins neakceptoval.

Smlouvy o smlouvě budoucí mezi TV 3 a panem Kindernayem - ono to bylo přesně řečeno mezi Galaxií, a. s. - tam se těch jmen vystřídalo několik, dodatek už podepisuje EMV, samozřejmě jsme věděli, máme ji k dispozici a měli jsme ji k dispozici jak jsem říkal, poskytli jsme informaci o nebezpečném vývoji této kauzy příslušným místům.

Myslím, že to byly vaše otázky všechny, nebo nezapomněl jsem na něco, pane poslanče? Děkuji.

Pan poslanec Kučera - tam to v podstatě nebyly otázky směrem na radu. Tam víceméně zazněl právní názor na § 68, čili já nevím, pane poslanče, jestli tam byla nějaká vysloveně konkrétně míněná otázka. Takže to by bylo asi k radě vše.

Pan poslanec Pleva, ano, samozřejmě, souhlasíme s tím, že nový zákon výrazně jinak upravuje záležitost exkluzivity. Ten příslušný paragraf praví, že provozovatel - rozuměno držitel licence - je povinen vysílat - nebudu to tady citovat celé, což je zcela jasné. Ale pak je tam ta záležitost, že ti provozovatelé, ty subjekty, jejichž právní forma nebo to postavení tomuto nevyhovuje, mají tu určitou lhůtu na možnost uvést svoje právní poměry do souladu - a dnes je 28. listopadu, takže na to mají v tuto chvíli ještě 7 měsíců a 6 dní. V případě TV 3 a pana Kindernaye jsme k tomu pana Kindernaye skutečně už vyzvali. A jaksi tím pádem máme pocit, že urgovat to snad není až tak úplně naší povinností.

Co se týče té vaší otázky, jestli jsme fyzicky viděli akcie - neviděli. Musím říci, že nám v podstatě ještě nikdo z provozovatelů nepřinesl akcie ukázat. Je možné, že

ted' v rámci správního řízení budeme požadovat i toto, protože tady je otázka kam až můžeme - máme pouze doklady od odkoupení akcií, některé další doklady, ale jak říkám, v rámci správního řízení můžeme vyžádat ještě věci další, pokud na ně máme právní nárok.

Totéž se týká kontroly pana Kindernaye nad RTV Galaxie, o té už jsem hovořil. Ano, rovněž si vyžádáme doplnění dokladů a jejich ověření v průběhu správního řízení.

K panu poslanci Langrovi - tam v podstatě nebyly otázky, tam to bylo víceméně konstatování možností, kterých si je rada vědoma. Rada prostě má tyto možnosti dané zákonem. My nemáme jiné možnosti a my nemáme jaksi ani šanci v tomto případě dívat se na celou věc z hlediska jakýchsi vyšších principů. Naším pracovním nástrojem je zákon o rozhlasovém a televizním vysílání v platném znění, plus správní řád. Toho se držíme, podle toho jsme postupovali.

To je zatím, vše. Děkuji.

Předseda SKSP Ivan Langer: Děkuji. Ted' požádám kolegy, kteří chtějí reagovat, event. položit doplňující dotazy, První se hlásil Kučera, potom všichni chtěli faktickou, technickou neznáme. Se stejnou faktickou se, Vladimíre, hlásil jak Kučera, tak Pleva.

Posl. Vladimír Mlynář: Já jsem chtěl technickou, jestli budeme klást otázky nebo ne, protože jestli budeme klást otázky, tak se nedostaneme k té druhé kauze. Já jsem chtěl navrhnout kolegům, že nebudeme klást doplňující otázky a přejdeme k druhému bodu, protože jinak mám pocit, že se zacyklíme do mnoha hodinové debaty, ale pokud budou jiní trvat na

otázkách doplňujících, budu je klást i já.

Předseda SKSP Ivan Langer: Nebo se dohodneme o proceduře. Takže nejdřív ty faktické dvě a potom paní kolegyně Parkanová.

Posl. Miloslav Kučera: Pane předsedo, souhlasím s kolegou Mlynářem, nechci klást otázky. Mám pouze dvě prosby. Jednu k vám, ale já jsem vaše gesto vnímal. Předpokládám, že tím, že předseda Klaus vám dal k dispozici ono stanovisko, tak že v tuto chvíli je veřejné alespoň po poslance, čili že v dohledné době nám bude k dispozici?

Předseda SKSP Ivan Langer: Jako by se v tuto chvíli množilo.

Posl. Miloslav Kučera: Ano, děkuji. A chci se zeptat předsedy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání - když se tady hovoří o dalším právním stanovisku pana dr. Baláže, jestli bychom mohli i toto stanovisko...

Předseda SKSP Ivan Langer: Už se množí také.

Posl. Miloslav Kučera: Děkuji.

Předseda SKSP Ivan Langer: Pan kolega Pleva.

Posl. Petr Pleva: Jen chci připomenout, že musím říci, že naprosto souhlasím s řešením, které zde přednesl pan předseda Langer, ale já nemohu než vyjádřit údiv nad tím, co jsem slyšel od pana předsedy Muchky na mou otázku. Je bezvadné, že panuje taková důvěra v ČR, že někdo přijde a řekne, že ta společnost je jeho a rada prostě bez toho, aniž by to nějak... (konec l. kazety)

Posl. Vlasta Parkanová: Jen bych chtěla

připomenout, že Rada je vázána nejenom zákonem o rozhlasovém a televizním vysílání, ale také jinými předpisy, a to včetně bilaterálních dohod o ochraně investic, které ČR uzavřela s jinými státy. Zdálo se mi, že v jeho vyjádření toto chybělo.

Předseda SKSP Ivan Langer: Pan poslanec Talíř, poté Mlynář.

Posl. Jaromír Talíř: Já nemám otázku. Já jsem chtěl jenom poprosit, pane předsedo, z tohoto jednání se jistě pořizuje zvukový záznam, jestli bude možné získat tento přepis záznamu z tohoto jednání.

Předseda SKSP Ivan Langer: To určitě ano. Jen v tuto chvíli nejsem, pane kolego, schopen dát závazný slib, kdy to bude reálně možné. Samozřejmě, že udělám maximum v reálném čase, kdy to bude možné přepsat. Určitě. Pan předseda Muchka má možnost.

Předseda RRTV Martin Muchka: Velmi krátce k panu poslanci Plevovi. Samozřejmě jsme neměli přísliby, ale notářsky ověřené zápisy apod., nicméně i tak vyžadujeme jejich další doplnění a podle toho budeme postupovat.

K paní poslankyni Parkanové - to je asi na debatu, která by výrazně přesáhla rámec toho dnešního setkání. Možná o něčem bude možno hovořit na tom jednání PS. Rada je si vědoma této skutečnosti. A když to přeženu ad absurdum, tak v podstatě by nám stačilo k práci, abychom úřadovali pouze podle mezinárodních smluv a vlastně další vysílací zákon bychom téměř nepotřebovali - když to přeženu. Jsme si vědomi, že jsme vázáni ale všemi zákony této republiky - to za prvé, a při

své práci máme coby hlavní pracovní nástroje, jak jsem říkal, zákon o vysílání a správní řád.

Předseda SKSP Ivan Langer: Děkuji, pane předsedo. Jestli dovolíte, já bych se pokusil o nějaký závěr. Dohodli jsme se, že nebudeme dělat žádné hlasování, přijímat žádná usnesení. Ale v tuto chvíli je jasné, že předmětem jednání PS - zřejmě bude zařazen nebo byl zařazen bod Zpráva předsedy Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání k této věci.

Já bych chtěl poprosit nejprve - pokusím se hovořit jménem všech členů komise. Bude to těžké, ale doufám, že se mi to podaří - aby rada předložila nejenom členům komise, ale i také členům sněmovny ne pracovní, ale oficiální stanovisko, které by projednala, přijala, event. oficiální zprávu, kterou vy přednesete. Může to být totéž nebo dva dokumenty a myslím, že by bylo vhodné, abyste v té zprávě reflektovali, pane předsedo, otázky, které pokládali jednotliví členové komise tak, abyste se je pokusili už přímo ve vašem vystoupení zodpovědět.

Všichni by měli dostat obě dvě právní stanoviska, tedy jak legislativní rady vlády, tak i Ústavu státu a práva. A udělám maximum pro to, aby měli všichni členové komise k dispozici písemný přepis dnešního jednání a těch vystoupeních dříve, než dojde na onen bod jednání sněmovny. Ano? Jestli takto mohu ten bod shrnout. Takže děkuji. Podařilo se mi mluvit jménem pěti politických stran. Takže děkuji v tuto chvíli za projednání tohoto bodu. Je 20.47 hodin podle mého velitelského času. My jsme si řekli do devíti hodin, což se nám zřejmě nepodaří a teď prosím úvahu, jak dál.

Já myslím, že naším cílem, proč jsme chtěli zařadit i ten druhý bod, bylo zjistit nějaké oficiální stanovisko rady k probíhající arbitráži, resp. k tomu arbitrážnímu řízení, zjistit oficiální stanovisko státu, nebo příslušné instituce, která reprezentuje, zastupuje stát v tomto sporu, což je Ministerstvo financí. Ambice vedle toho byla slyšet také stanoviska těch dvou stran sporu. Obávám se, že to v tuto chvíli asi možné není. Chci se zeptat, jestli bychom byli uspokojeni tím dvojitým pohledem faktografickým ze strany rady a ze strany Ministerstva financí. Je-li zde přítomen zástupce Ministerstva financí - měl jsem informaci, že ano. Pan Rombald. Jste, prosím, způsobilý podat nám v zastoupení pana ministra Rusnoka informaci?

Václav Rombald (Ministerstvo financí ČR): Pane předsedo, jde o to, do jakého rozsahu, protože samozřejmě ČR má nějakou strategii v tomto sporu a bylo by předčasné hovořit o nějakých konkrétních krocích, zejména důvodech atd.

Předseda SKSP Ivan Langer: Samozřejmě, tomu rozumím. Právě proto, že jsou zde obě dvě strany toho sporu, zejména ta, se kterou se přete, takže je logické, že strategii zveřejňovat nebudete, ale pokuste se, prosím, o nějakou stručnou informaci, až budete vyzván.

Já se chci zeptat členů komise, zda souhlasí, abychom takto projednali ten bod? Pan kolega Mlynář.

Posl. Vladimír Mlynář: Já bych chtěl navrhnout, jestli bychom přece jen nemohli dát prostor oběma stranám, a to časově omezený - třeba vystoupení na 5 minut každé ze stran.

Předseda SKSP Ivan Langer: To je jedno řešení.

Posl. Jaromír Talíř: Druhé řešení je samozřejmě komplikovanější, prostě přerušit to jednání a tento bod si nechat na jindy. Protože já nevím, jestli je - víte, 10 minut je asi hrozně málo. Džentlmensky se dohodneme, že to o pár minut přetáhneme, určitě, ale druhé řešení je prostě přerušit a nechat si tu kauzu na jinou schůzi.

Předseda SKSP Ivan Langer: Já bych navrhoval, jestli dovolíte, připadá mi trochu nekorektní, když bylo avizováno, že i toto bude předmětem jednání a jsou zde jak zástupce Ministerstva financí, tak i obou dvou stran, kdybychom to úplně pominuli. Já bych navrhoval pokusit se mírně přetáhnout, vyzvat pana předsedu rady, pana zástupce Ministerstva financí o maximální stručnost a dát v tom časovém limitu, který navrhl Vladimír Mlynář, 5 minut možnost vystoupit oběma stranám. Je s tím, prosím, většinový souhlas? Já vím, že můžeme mít každý jeden svůj názor, ale jde mi o většinový názor. Paní poslankyně Parkanová.

Posl. Vladimír Mlynář: Já bych navrhl hlasovat.

Posl. Vlasta Parkanová: Já myslím, že i když jsme všichni unaveni a vytížení, že by nás určitě nijak nezničilo, kdybychom si sami teď řekli, že to tady vydržíme do 21.30 a v tom případě vyjádření pro obě strany nemusí být pětiminutové. To mi opravdu přijde, že to je tvrdá vstupní podmínka.

Předseda SKSP Ivan Langer: Takže to беру jako třetí návrh. Jeden návrh je přerušit, druhý návrh je

pokračovat plus stručná stanoviska všech, časový limit jasně stanovený, třetí návrh je paní kolegyně Parkanová a ten svůj návrh stahuji. Takže teď jen, zda velká stručnost nebo větší stručnost. Tak bych to viděl. Takže prosím nejprve návrh pana kolegy Mlynáře, nebo chceš ho modifikovat?

Posl. Vladimír Mlynář: Vzhledem k tomu, že se tady stahují návrhy, tak myslím, protáhneme to na 10 minut a kdo chce, stejně odejde.

Předseda SKSP Ivan Langer: Kompromis - 9.15? Takže já myslím, že teď už nemusíme hlasovat vůbec. Tak bych poprosil v rámci tohoto bodu nejprve o stanovisko pana předsedu Muchku, poté zástupce Ministerstva financí a pak na základě debaty o tom, jak široké má být vystoupení asi pana Vávru a za CET 21 - paní dr. Havlová? OK. Takže prosím, pan předseda Muchka.

Předseda RRTV Martin Muchka: Děkuji. Já bych předem zdůraznil, že vzhledem k probíhající arbitráži rada v tomto případě nezastupovala republiku, protože tam je rozhodující slovo našeho reprezentanta, což je Ministerstvo financí. Dále považuji za nutné zdůraznit, že současné problémy medializované, týkající se dr. Železného a dr. Rozehnal, jsou vyvolány v souvislosti s amsterodamskou arbitráží, která nikdy neměla souvislost s kauzou CET 21, i když se jedná o osoby, které se v těch kauzách vyskytují. Takže rada v této arbitráži amsterodamské, založené na odkupu akcií Nova Consulting, nikdy nehrála a nemá ani právo hrát žádnou roli.

K londýnské arbitráži, která byla sporem mezi

panem Lauderem a ČR, vyhrála ČR zastupovaná Ministerstvem financí. Více se k tomu nebudu vyjadřovat. Ale chci, abychom si tuto skutečnost uvědomili.

Stockholmská arbitráž, která byla jaksi spor mezi CME a ČR, kdy zastupoval naši republiku stejný subjekt, byly použity v podstatě stejné svědecké materiály, stejné argumenty, skončila překvapivě opačným výsledkem. Ovšem řízení dosud není uzavřeno. Jak víte, bude pokračovat 22. ledna. Další kroky může komentovat pouze zástupce Ministerstva financí.

Rada si dovoli přesto uvést několik poznámek. Tady byla vznesena proti radě některá obvinění v souvislosti s výsledkem stockholmské arbitráže a jedná se především o tyto dvě skutečnosti. Rada je údajně zodpovědná za bývalé organizační uspořádání uvnitř Novy, kdy vedle sebe existovaly licencovaná společnost CET 21 a její servisní firma ČNTS. Za druhé rada zaslala CET 21 dopis, ve kterém mj. vyjádřila svůj názor na exkluzivitu vztahů mezi licencovanou společností a její servisní firmou a měla tím napomoci údajně společnosti CET 21 k přerušení spolupráce s ČNTS.

Takže k tomu prvnímu problému. Organizační uspořádání nevzniklo na popud rady. S tímto návrhem přišla Nova, tedy CET 21 a ČNTS a stalo se tak v roce 1993. Tehdy šlo o uspořádání podmíněné dobou a tehdejší společenskou a politickou situací, která reflektovala řešení mj. obavami z výprodeje rodinného stříbra a k tomu nemá cenu se vracet, to je obsaženo v našich zprávách. Nikdo z tehdejších členů Korteho rady, která udělovala licenci, už dnes

v tomto regulačním orgánu není. Jak víte, ta Korteova rada byla sněmovnou právě pro některé problémy tohoto typu odvolána v roce 1994. Nová rada v novém složení - myslím ta složená v roce 1994 - naopak zahájila 23. 7. 1996 správní řízení s ČNTS pro podezření z neoprávněného vysílání a vyzývala ke spojení CET s ČNTS do jedné společnosti. CME jako většinový vlastník ČNTS ani tehdy, ani později neměl o účast v licencované společnosti CET 21 zájem. Ten stav, kdy servisní firma ČNTS mimo dohled regulačního orgánu stála v ČNTS, která byla tehdy představována dr. Železným, stejně tak CME panu Lauderovi vyhovoval.

Úplné odpoutání servisní firmy od jakéhokoli dohledu regulačního orgánu pak způsobila novela zákona o vysílání č. 301/95, která umožnila provozovatelům požádat o zrušení příslušných nepohodlných licenčních podmínek. Toho samozřejmě všichni provozovatelé ihned v prvních dnech roku 1996 využili a o zrušení požádali. Autory této novely byli, jak známo, tehdejší poslanci Marvanová, Přibáň a Zemina a jako předkladatel byl podepsán i tehdejší předseda parlamentní komise pan Kasal.

Rada na problematičnost této novely zákona upozorňovala a do poslední chvíle se jí v případě CET 21 bránila. Ke zrušení pověstné licenční podmínky číslo 17 licence CET 21, která umožňovala kontrolu rady nad servisní firmou, došlo až pod opakovaným tlakem poslanců, když stálá komise pro sdělovací prostředky k tomu radu přímo v závěru roku 1996 vyzývala.

Takže tolik asi k té první námitce. Teď k tomu

dopisu. V případě tohoto dopisu tehdejšího předsedy rady projednávaného radou v březnu 1999, se jednalo o obecné stanovisko rady k zákonem požadované podobě vztahu mezi provozovatelem a servisní organizací. Rada se nevyjadřovala ke konkrétnímu smluvnímu opatření uspořádání mezi CET a ČNTS. Stanovisko bylo sice sděleno na žádost CET 21, sdělení ale neproběhlo v rovině správního řízení. Jednalo se pouze o standardní odpověď na dopis provozovatele. Tento dokument neměl a nemá příliš vztah ke sporu CET a ČNTS, protože textově shodné stanovisko bylo v minulosti již několikrát použito i pro korespondenci s jinými provozovateli, jak rozhlasového, tak televizního vysílání.

Otázku exkluzivity vztahu CET a ČNTS dle příslušné smlouvy proto musí vyřešit soud. Jak víte minulý pátek, tuším, Nejvyšší soud vrátil vše k novému projednání.

Rada svůj přetrvávající negativní názor na exkluzivitu vztahů mezi provozovatelem a servisní organizací již v době platnosti starého vysílacího zákona vyslovila právě na základě rozboru ustanovení tohoto zákona. Exkluzivita vztahu mezi licencovanou společností a její servisní firmou totiž zakládá nebezpečí, že licencovaný subjekt ponese právní zodpovědnost za věci, které sám nemůže ovlivnit. V podmínkách nového zákona celá věc již vypadá, jak už tady zaznělo, jinak.

Protože některé závěry londýnské a stockholmské arbitráže jsou v otevřených zdrojích, můžeme uvést asi tolik k problematice té struktury vztahů. Obě arbitráže pokládají původní organizační uspořádání Novy za špatné.

Stockholmskou arbitráž v rozporu se skutečností viní ze vzniklé ztráty CME Českou republiku. K tomu jsme se už vyjádřili.

Londýnská arbitráž naopak v souladu se skutečností říká, že R. Lauder měl později řadu příležitostí organizační uspořádání Novy změnit, ale neučinil tak z vlastní vůle. Proto ČR nenese za jeho ztrátu odpovědnost.

K tomu druhému problému. Dopisu zde již citovanému londýnská arbitráž v podstatě nepřikládá žádný význam, zatímco stockholmská arbitráž dopisu připisuje opět v rozporu se skutečností zásadní význam. K těmto závěrům došel ostatně i náš zástupce ve stockholmské arbitráži, který vlastně podal "votum separatum".

A teď mi dovoluji vyjádřit názor členů rady, že vůbec ke stockholmské arbitráži v podstatě nemělo dojít, protože spoluvlastníkem CET a investorem do ČNTS nebyla nizozemská firma CME, nýbrž Německá firma CEDC, tedy dohoda o ochraně investic mezi ČR a Nizozemskem by se na tuto investici neměla vztahovat. Společnost CME ale zatím úspěšně tvrdí, že - nebo vytváří dojem - že CME je právním nástupcem CEDC. Podle názoru rady tomu tak není mj. proto, že CEDC dosud existuje, stále vlastní jedno a čtvrt procenta ve společnosti CET 21 a CME žádný doklad o právním nástupnictví nepředložila.

Dost podstatná je pro nás skutečnost, že společnost CME vstoupila do servisní firmy ČNTS v rozporu se zákonem, bez souhlasu rady a bez jejího vědomí, přičemž tento tehdy protiprávní vztah byl legalizován až zmíněnou novelou zákona č. 301 z roku 1995, když servisní firmu uvolnil o dohled z regulačního orgánu.

Ještě připomínáme, že ke sporu o TV Nova došlo až

poté, co se R. Lauder začátkem roku 1999 rozhodl prodat svou firmu CME společnosti SBS, včetně licence CET 21, která mu ale nenáležela. Obchodní transakce, kterou připravovali, se tak nakonec nerealizovala z důvodů, že společnost CME nebyla s tou licencí dodat. Tolik asi pro začátek. Děkuji.

Předseda SKSP Ivan Langer : Děkuji. Poprosil bych - pane kolego, pojďte, prosím, sem dopředu se nám víc představit se a sdělit nám také, jakou funkci na Ministerstvu financí zastáváte. Děkuji. Prosím.

Václav Rombald (Ministerstvo financí ČR) : Děkuji, pane předsedo. Moje jméno je Václav Rombald, jsem zástupcem ředitele odboru pro mezinárodní finanční vztahy, kam spadá jednak problematika sjednávání dohod, dvoustranných dohod o ochraně investic a případných sporů z nich vyplývajících.

Já budu velmi stručný, protože řekl bych, že vyčerpávající informaci tady poskytl pan předseda Mucha a jednak obě rozhodnutí, která on tady zmínil, a to jednak k té londýnské arbitráži a tzv. stockholmské arbitráži, jsou na webových stránkách Ministerstva financí, jsou veřejně dostupná a tudíž se nebudu pouštět do nějaké argumentace. Jednak, jak jsem naznačil už předtím, bylo by to řekl bych předčasné prozrazení určité taktiky a strategie Ministerstva financí ve vztahu k tomu druhému sporu.

Já bych naznačil jen některé kroky, zejména z hlediska toho časového harmonogramu, které hodlá ČR v této kauze podniknout. Zdůraznil bych rád ale na začátku, jak již tady řekl pan

předseda Muchka, že v podstatě v téže věci byla dvě arbitrážní řízení. Londýnské, které skončilo jednomyslným rozhodčím nálezem všech tří arbitrů, které jasně konstatovalo, že všechny majetkové nároky Ronalda Laudera byly odmítnuty.

Druhá stockholmská arbitráž skončila většinovým mezitímním nálezem a separátním odmítavým stanoviskem, které je nutno dát dohromady, protože to rozhodnutí tvoří oba závěry všech tří arbitrů a skončilo konstatováním, že ČR porušila dohodu o ochraně investic a mělo by následovat tzv. druhé stadium a mělo by stanovit výši náhrady škody.

Protože v podstatě nastal tento řekl bych v mezinárodním právu bezprecedentní stav, kdy o téže věci rozhodly dva arbitrážní tribunály naprosto diametrálně, ČR reprezentovaná

Ministerstvem financí po právním vyhodnocení této věci se rozhodla, že mezitímní rozhodčí nález stockholmské arbitráže napadne před obecným soudem v Stockholmu a bude požadovat jeho zrušení.

Lhůta pro napadení tohoto rozhodnutí je tři měsíce od doručení tohoto mezitímního nálezu. Ta lhůta uplyne 13. prosince a do té doby samozřejmě ČR podá prostřednictvím svých právních zástupců podání k příslušnému švédskému soudu.

Rád bych ještě informoval mediální komisi o tom, že současně ČR požádala arbitrážní tribunál, který by měl rozhodovat o druhé fázi v tomto arbitrážním řízení, o odklad této druhé fáze, dokud nebude rozhodnuto příslušným švédským soudem o dříve uvedeném podání.

Měli jsme za českou stranu podat písemné stanovisko do včerejška. Česká strana tak učinila.

Arbitrážní tribunál se sejde k této problematice 22. ledna na svém zasedání s oběma stranami, kde by měl rozhodnout, zda bude pokračovat v arbitrážním řízení o stanovení náhrady škody okamžitě nebo následně po tomto zasedání a nebo bude toto arbitrážní řízení odloženo a vyčká se až do doby, kdy obecný soud ve Švédsku rozhodne, zda zruší původní mezitímní rozhodčí nález.

Čekáme, že toto rozhodnutí švédského soudu by mohlo být vydáno asi ve lhůtě jednoho roku.

To je asi z naší strany všechno. O důvodech nebo na čem ČR bude stavět své podání, to bych tady nechtěl sdělovat. Mohu jen říci, že obecně ČR může napadat mezitímní rozhodčí nález z procesních důvodů a nebo z překročení mandátu arbitrážního tribunálu. Děkuji.

Předseda SKSP Ivan Langer: Děkuji. Mám subjektivní pocit, že v mezích možností bylo řečeno maximum. Chci se zeptat, jestli jsou kolegové stejného názoru. Takže bych poděkoval za toto stanovisko a teď závěr - dáme přednost dámě, paní dr. Havlová nebo pan - zkuste se aspoň v tomto dohodnout.

Jan Vávra: Myslím, že dáma by měla mít přednost.

Předseda SKSP Ivan Langer: Tak podle abecedy. Nebudeme házet korunou. Podle abecedy, paní dr. Havlová a poté pan Vávra. Prosím, tak se posaďte a povídejte.

Markéta Havlová (CET 21): Jmenuji se Markéta Havlová a jsem právnická CET 21. Ano, věcně to bude, ale mám na to aspoň takových 5 - 10 minut. Mohu, pane předsedo? Ano. Já bych se pokusila

podívat na tu otázku poněkud z právního hlediska. Já pracuji v CET 21 v podstatě od roku 1993, takže jsem zažila všechny zákony, které v oblasti mediální platily v této oblasti, to znamená v oblasti komerčního vysílání. Ono to nebylo tak idylické, jak to dneska všechno zní, protože ty začátky byly úplně jiné, než jak se nám to jeví dneska.

Začneme 90. léty, Víte, že před těmi 90. léty byl tady 40letý monopol Československé televize a v roce 1991 byl nastolen duální systém vysílání. Formálně existovaly tady dva subjekty - jeden provozovatel ze zákona, na druhé straně držitelé licence, kteří mohli provozovat vysílání v oblasti kabelů, satelitů i v oblasti terestrické. Na první pohled tedy měly stejné postavení.

Ovšem když jsme se podívali blíže do zákona a zjistili jsme, jaké jsou faktické podmínky, tak zjišťujeme, že prostě toto postavení bylo u obou subjektů naprosto nerovné. Na jedné straně provozovatelé ze zákona, kterým v tu dobu byla v oblasti vysílání Česká televize, která vlastně byla faktickým nástupcem Československé televize, to znamená, že měla k dispozici movité věci, nemovité věci, technickou základnu, personál, know how a v roce 1993 dokonce získala archiv Československé televize, podle našeho názoru protiprávně, ale prosím, to si můžeme myslet své, nicméně to byla jedna skutečnost.

Druhá věc zde byli provozovatelé licence, kteří provozovali vysílání na základě přidělené licence Radou pro rozhlasové a televizní vysílání. První licence na tomto...

Mistopředsedkyně SKSP Petra Buzková: Promiňte, paní doktorko. Já bych chtěla poprosit všechny v sále, aby zachovali takový klid, aby bylo možné v důstojné atmosféře poslouchat.

Markéta Havlová (CET 21): Takže já to neříkám proto, abych tady nějakým způsobem deklamovala předpis z roku 1991. Toto právní postavení bylo nesmírně důležité, protože na jedné straně tady stála Česká televize, jakožto provozovatel ze zákona s velkou technickou, materiální a personální základnou a na straně druhé provozovatelé licence a nebyl tady dostatek investic na tomto území. A víte, jak to dopadlo s první udělenou licencí v roce 1992, tedy regionální licencí, která byla udělena Primě, tenkrát ještě Premiéře.

Teprve 4. 2. 1994 začala vysílat Nova. Do té doby se zdálo, že ten zákon z roku 1991 bude naprosto vyhovovat, ale ukázalo se, že tomu tak není. Možná, že si pamatujete, já jsem se dívala např. do zprávy o činnosti rady za rok 1993 a rok 1994, jaké začaly vznikat problémy. Vznikaly problémy např. proč nemají komerční televize možnost přerušovat pořady reklamou, když to umožňuje Úmluva o televizi bez hranic i směrnice a je to jejich jediným zdrojem příjmů, když na druhé straně Česká televize má zajištěn ze 70% příjem z koncesionářských poplatků. Proč? O této věci se diskutovalo dva roky. Teprve v roce 1995 to byl zákon 40/1995 o regulaci reklamy, který uzákonil - teprve tehdy uzákonil - tuto možnost přerušovat pořady reklamou a získat tak komerčním televizím další zdroj příjmů.

Druhá věc - pamatujete se všichni, jak to bylo s

propagací alkoholických nápojů. Já neříkám zrovna, že bych byla příznivcem propagace alkoholických nápojů, nicméně v celé Evropě to samozřejmě možné je. Na to zákon nepamatoval, dokonce tady existoval jiný zákon, zákon 37 z roku 1989, který zakázal propagovat i komerčním televizím alkohol, včetně piva, to znamená, že praktické vysílání sportovních přenosů vůbec nebylo možné.

O této skutečnosti jsme se soudili dva roky a v mezidobí potom teprve došlo na základě toho ke zrušení tohoto zákona. Mohla bych pokračovat tím, jaké byly problémy se živnostenskými úřady a s obchodním rejstříkem, kdy jsme se hádali se živnostenskými úřady o to, že jestliže mám licenci na televizní vysílání, tak už na to nepotřebuji prostě živnost. Automaticky se to zapisuje do obchodního rejstříku. A jestliže mám nějaké jiné činnosti, které nespádají do oblasti televizního vysílání a které nezapadají do šablon těch různých vázaných živností, tak že to mám právo ohlásit jako živnost ohlašovací. A toto všechno zase trvalo nějakou dobu. Takže to byly ty začátky v 90. letech.

Pak přišel ten nešťastný zákon 40 z roku 1995 o regulaci reklamy, který vlastně úplně zapomenul na to, že je tady nějaký speciální zákon, který upravuje televizní vysílání a jediný plus, který pro televizní vysílání v této oblasti pro ten zákon vlastně vyplynul bylo, že zavedl to přerušování filmů reklamou. Co ale udělal? Objevily se zde dvě definice reklamy. Objevila se zde skrytá reklama, ale zákon vůbec neřekl, co to je. Objevil se zde dokonce podle mého názoru protiústavní způsob rozhodování rady, kdy rada rozhoduje a do dneška

rozhoduje v těchto věcech pravomocně v prvé instanci, takže je tady odepřena ústavní možnost provozovatelům ze zákona odvolání nebo opravného prostředku. To pořád existuje. To byl rok 1995.

Pak přišel ten 1. leden 1996, který je pro tu kauzu a pro ten vztah mezi tím ČNTS a CET 21 kardinální. A to byla právě ta novela 301 z roku 1995, jejímiž předkladateli byla paní dr. Marvanová a pan Přibáň. Já vůbec nechci tuto novelu kritizovat, protože ta novela nešla sice moc do hloubky, ale přinesla některé nové věci, např. v souladu s Úmluvou o televizi bez hranic zakázala podprahové vysílání v pořadech. Dala ČT 2 druhý program, na to se všichni pamatujeme, že? Ale přinesla jednu nejzásadnější věc pro mediální trh, a to je liberalizace v oblasti satelitního a kabelového vysílání, to byla první věc, to znamená, že do té doby satelitní a kabelové vysílání podléhalo normálnímu licenčnímu řízení. Od 1. ledna 1996 to skončilo a byla zde možná pouze registrace.

Dalším stupněm bylo to, že aby se to nějakým způsobem kompenzovalo s těmi provozovateli na základě licence, tak bylo umožněno provozovatelům, kteří vysílají na základě licence, aby požádali o tzv. zrušení neprogramových podmínek.

Předseda SKSP Ivan Langer: Paní doktorko, upozorňuji, tak tři minuty.

Markéta Havlová (CET 21): Výborně - neprogramových podmínek. Samozřejmě to všichni využili. Ale tento zákon totiž zapomněl na jednu věc a v tom nebyl dotažený, že zapomněl rozlišovat mezi původním vysíláním a mezi převzatým vysíláním. To je

zásadní nedostatek tohoto zákona, z kterého potom byly ty důsledky, jaké byly.

Takže došlo k tomu, že CET 21 dostal možnost požádat o zrušení neprogramových licenčních podmínek a také to samozřejmě udělal. Udělal to, co by udělal každý na tomto místě a po dohodě se servisní organizací - a to podtrhuji - po dohodě se servisní organizací požádal o zrušení nejen licenční podmínky 17, ale také licenční podmínky 18. A víte, co v té licenční podmínce 17 bylo? Že provozovatel televizního vysílání na základě licence 001 1993 je spojen v obchodní smlouvě se CDEC, Českou spořitelnou a CET 21, kterou je zajišťována v podstatě - já to řeknu lidsky - servisní činnost. To znamená, že figurovala tam pouze firma CDEC, nikoliv CME v této licenční podmínce. A na to navazovala druhá podmínka, na kterou se často zapomíná, a to byla podmínka č. 18. A v té podmínce č. 18 bylo napsáno: CDEC není oprávněna žádným způsobem zasahovat do obsahu programu.

Prosím, slyšíte to dobře. To mělo svůj právní význam. Podmínka č. 17 a podmínka č. 18. Takže když potom došlo ke zrušení - tady jsou lidé, se kterými jsme se samozřejmě hádali, protože se to chtělo zrušit, tak co nastalo? Neexistovala tady žádná vázanost žádným předpisem, žádnými licenčními podmínkami, mohla se měnit smlouva České nezávislé televizní společnosti, jak chtěla - mohla - protože už to žádné licenční podmínky nezakazovaly a výsledkem toho prostě bylo, že potom na základě doporučení rady a na základě konzultace s radou i mediální komise byla uzavřena obchodní smlouva mezi CET 21 a Českou nezávislou

televizní společností, aby tam byla jasná spolupráce, servisní spolupráce, nikoliv náhrada televizního vysílání. To je všechno.

Takže když já se mám nyní vyjádřit jako za CET 21 k tomu, co tady bylo řečeno, to znamená k té stockholmské arbitráži, tam k tomu se vyjadřovat nebudu, protože to je naprosto jasné, tak se mi jeví jedna věc zásadní, a ta je nejzásadnější ze všeho. Ten, kdo investoval do CET 21, ten, kdo byl v licenčních podmínkách, byla CDEC, nikoliv CME. A mělo se to rozhodovat podle německého práva a nikoliv podle práva nizozemského. To je všechno, co bych k tomu řekla.

Předseda SKSP Ivan Langer: Děkuji. Prosím pana Vávru.

Jan Vávra (ČNTS): Vážený pane předsedo, dámy a pánové. Děkuji za tu možnost tady promluvit a děkuji za docela dobrou zkušenost, kterou jsem si prožil, když jsem tady poslouchal věci k té předchozí kauze, protože to trochu bylo, jako kdybych se vrátil o dva roky zpátky. I my jsme se snažili dobrot spravedlnosti s tím, že jsme si mysleli, že tím arbitrem ve sporu, který nastal, bude Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. Když jsme zjistili, že to je omyl, tak jsme si mysleli, že tím arbitrem bude tato komise, která je jakýmsi vnuceným parlamentem, který je odpovědný nebo který volí radu pro rozhlasové a televizní vysílání. Opět jsme se zklamali, takže nám nezbylo nic jiného než se obrátit na arbitra, který je mimo tuto republiku. Ten arbitr rozhodl - mne, jako Čecha velice mrzí, že k tomu muselo dojít, ale rozhodl v neprospěch ČR - a to rozhodnutí je učiněné. A pokud se teď budeme bavit nebo snažit hledat

spravedlnost, co bylo podle jakého zákona, kdo, co udělal, jak, tak to má asi takový význam, jako když po prohraném fotbalovém zápase budeme říkat my jsme hráli bezvadně a támhle ten rozhodčí měl tohle zapískat atd., ale prostě ten zápas už je rozhodnut.

Jak už jsem říkal, jako občana ČR mě mrzí, že k tomu muselo dojít, ale mohu jen litovat, že to, co tu kupř. říkal pan předseda, že nepřesvědčilo ani arbitry v Londýně ani arbitry ve Stockholmu. Bohužel, není pravda, co říkal o výsledku těch arbitráží. Ty arbitráže jsou na internetových stránkách. Arbitři obou dvou arbitráží konstatovali, že ČR porušila smlouvu o ochraně investic. Pouze v případě londýnské arbitráže nepřiznala žádnou náhradu, v případě stockholmské arbitráže přiznala náhradu ve spravedlivé, nebo férové, přiměřené - jak si to přeložíme - tržní hodnotě investice v roce 1999, o které bude teprve rozhodnuto. Čili jaksi je rozhodnuto. Nemá cenu si myslím v tuto chvíli se o tom bavit, protože arbitři, který sedí mimo tuto republiku, rozhodnul.

Rozhodovat se bude o té výši a obávám se, že - zase musím říci, že mě to mrzí, ale že manévrovací prostor českého státu je velice omezený. V tuto chvíli Ministerstvo financí hraje taktiku spíše toho neplatí, to znamená to, že argumentuje tím, že se cítí poškozeno a toto že ho opravňuje k tomu, aby neplatilo, ale já bych jaksi chtěl ubezpečit, a proto jsme to také dělali, že vymahatelnost práva v zahraničí je mnohem vyšší než tady. A nedělejme si iluze o tom, že to právo v zahraniční vymahatelné je. A manévrovací prostor skutečně českého státu v tuto chvíli je jaksi minimální.

Tolik k té arbitráži. Já bych ještě využil této příležitosti, protože našťastí mezinárodní arbitráže nejsou to jediné pole, kde se nám podařilo se dobrat spravedlnosti a vzhledem k tomu, že byla řada šumů ohledně rozsudku Nejvyššího soudu, tak bych chtěl vnést trochu jasno do toho, jak Nejvyšší soud rozhodoval, o čem rozhodoval a co může následovat.

My jsme se domáhali proti CET 21 rozhodnutí ve třech samostatných návrzích v tom, že odstoupení CET 21 od servisní smlouvy bylo neplatné, určení, že ČNTS je exkluzivním partnerem a v uložení povinností - třetí věc - CET 21 odebrat všechny naše služby pro televizní vysílání. Rozsudek 1. stupně - Krajský obchodní soud rozhodl, že ty první dva body zamítl s tím, že jsou nadbytečné, protože v plném rozsahu vyhověl nám v uložení povinnosti CET 21 odebrat veškeré služby pro televizní vysílání.

Rozsudek Vrchního soudu naopak v tomto bodě žalobu zamítl a vyhověl CET 21 v tom smyslu, že rozhodnutí o odstoupení od smlouvy bylo platné a tím pádem se otázkou exkluzivity nezabýval. Dovolali jsme se k Nejvyššímu soudu, který v otázce hodnocení odstoupení od smlouvy zcela vyhověl našemu důkaznímu řízení. Ten rozsudek výslovně uvádí, že rozhodnutí Vrchního soudu v Praze bylo nesprávné posouzení rozhodujících skutečností a protože vykazuje i řadu dalších pochybení, mohl to projednat v neveřejném zasedání.

Vzhledem k tomu, že je potřeba doplnit dokazování, což nemůže udělat soud odvolací, tak to řízení je vráceno zpátky k Městskému soudu v Praze. Chtěl bych jenom

upozornit, že názor Nejvyššího soudu je pro ty soudy nižšího stupně závazný. To je z mojí strany všechno. Snažil jsem se být maximálně stručný. Děkuji za pozornost.

Předseda SKSP Ivan Langer : Já také děkuji. Chci jen dodat, že cílem tohoto bodu bylo získat pro členy komise především informace z pohledu zainteresovaných orgánů, tedy rady a Ministerstva financí, ale potom jsme si řekli, že by bylo dobré vyslechnout i obě dvě strany sporu. Chci se zeptat členů komise, zda mají nějaký dotaz? Pan kolega Kučera.

Posl. Miloslav Kučera : S ohledem na to, že ještě není 21.30, pane předsedo, mám jednu otázku spíše na zástupce zřejmě Ministerstva financí a je to spíše z důvodu řekl bych ochrany cti českých občanů, protože já příliš nedám na zprávy, které se objevují občas v bulvárních denících, nicméně jsem se dozvěděl v jednom z bulvárních deníků, že ve stockholmské arbitráži v neprospěch českého státu vypovídala bývalá ředitelka legislativního odboru Ministerstva kultury. To je informace, která mě trošičku šokovala, překvapila a já myslím, že by bylo dobré, kdybychom věděli, zda je to jenom pomluva bulvárního deníku, nebo zda se zakládá na pravdě.

Předseda SKSP Ivan Langer : Tak prosím.

Václav Rombald (Ministerstvo financí ČR) : Pane předsedo, v tomto bodě musím pana poslance Kučera zklamat. Na tento dotaz nemohu odpovědět, protože v rámci arbitrážního řízení se CME byla uzavřena dohoda o důvěrnosti informací,

kteří vyjdou najevo, včetně svědků, kteří budou vypovídat v tomto arbitrážním řízení. Bylo jen dohodnuto, že volně může být publikován arbitrážní nález a jako výrok arbitrážního nálezu a poté další části, pokud se obě strany na tom dohodly. Obě strany se dohodly, že bude publikován arbitrážní nález obou arbitrážních řízení v plném znění, co se také stalo a další informace z tohoto řízení bohužel podléhají důvěrnosti. Vše.

Předseda SKSP Ivan Langer : Paní Landová, dávám prostor, jako dotčené osobě se vyjádřit. Vy jste o to požádala.

Marina Landová : Děkuji, pane předsedo. Já se řídim tím, co bylo dohodnuto v procesních pravidlech. Pouze konstatuji, že důvod, proč byla moje písemná výpověď dána k dispozici bulvárnímu tisku, mi jasný není. Děkuji.

Předseda SKSP Ivan Langer : Dobře. Poslanec Mlynář.

Posl. Vladimír Mlynář : Já bych se chtěl zeptat - ale nechci, aby to bylo bráno osobně - místopředsedy rady pana Štěpánka, na jednu věc a totiž na jeho výrok v Radiožurnálu 13. listopadu, kde řekl, cituji z přepisu : Teď si dám pozor na to, co vyslovím, abych to vyslovil tak, aby mě nikdo nemohl žalovat. Zcela běžně ale v mediálních kuloárech uslyšíte povídání o tom, že to bylo uplacené. Rozumějte souvislosti - řeč je o stockholmské arbitráži. Tak bych se chtěl zeptat pana místopředsedy Štěpánka, co tím měl na mysli, protože pak v tom radiu to už dál nebylo rozvedeno. Děkuji.

Předseda SKSP Ivan Langer : Prosím.

Místopředseda RRTV Petr Štěpánek : Měl jsem na mysli přesně to, co jsem řekl, nic víc, nic méně.

Předseda SKSP Ivan Langer: Že máte pocit, že to bylo uplacené, ano?

Posl. Vladimír Mlynář: Mohu se zeptat, zda máte nějaké důkazy?

Místopředseda RRTV Petr Štěpánek: Já k tomu žádný svůj pocit nemám.

Posl. Vladimír Mlynář : Já jsem se neptal na pocit, ale na důkazy.

Posl. Langer: Přece jen bych měl vykazovat jisté stupně autority v tomto sále, tak prosím, mi to dopřej, abych tak vykazoval. Takže odpověď zazněla. Ještě pan kolega Mlynář.

Posl. Vladimír Mlynář: Poslední otázka - já se neptám na pocity, ale na důkazy. Jestli je máte nebo nemáte.

Místopředseda RRTV Petr Štěpánek: Jaké důkazy máte na mysli?

Posl. Vladimír Mlynář: Děkuji, já to nebudu dál protahovat.

Předseda SKSP Ivan Langer: Děkuji. Prosím o vypnutí mikrofonu. Takže vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych uzavřel dnešní jednání k těmto dvěma bodům a znovu opakuji, že se pokusíme zajistit co nejdříve onen písemný přepis tohoto jednání. Děkuji všem, kteří přišli s námi strávit tento příjemný středeční večer.